

# Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2019 que afecten els territoris de parla catalana



PLATA  
FORMA  
PER LA  
LLENGUA

L'ONG del català

<b>1. Introducció</b>	<b>4</b>
<b>2. La normativa lingüísticament discriminatòria d'origen estatal</b>	<b>10</b>
<b>2.1. La normativa aprovada per les institucions generals de l'Estat espanyol</b>	<b>12</b>
<b>2.2. La normativa aprovada per les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals</b>	<b>20</b>
<b>3. Conclusions</b>	<b>28</b>
<b>4. Annex. Normativa aprovada a les diferents administracions que privilegia i afavoreix el castellà, i relega el català</b>	<b>29</b>
<b>4.1 Normativa de l'administració central de l'Estat</b>	<b>30</b>
<b>4.2. Normativa de la Unió Europea que imposa el castellà perquè només permet llengües oficials dels estats membres</b>	<b>48</b>
<b>4.3. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió</b>	<b>56</b>
<b>4.4. Normativa de la Unió Europa que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió o dels estats membres</b>	<b>65</b>
<b>4.5. Normativa de les organitzacions internacionals</b>	<b>75</b>

## 1. Introducció

---

La legislació espanyola, i també l'europea, privilegien constantment el castellà. Cada mes, el Butlletí Oficial de l'Estat recull nombroses normatives i regulacions noves que imposen l'ús d'aquesta llengua en determinats tràmits i documentació, que garanteixen el dret d'usar-la en determinats àmbits i que hi identifiquen simbòlicament les institucions. La pràctica totalitat d'aquestes normes no fa previsions similars per al català i la resta de llengües tradicionalment parlades a l'Estat espanyol. En el cas de les normes europees, el privilegi del castellà respecte de la resta de llengües nadiues d'Espanya es deu al fet que les institucions espanyoles només han vetllat per l'oficialitat comunitària de la primera, mentre que s'han oposat activament a l'oficialitat de les segones. Per estudiar i denunciar aquesta realitat de discriminació estructural en tots dos plans de govern, la Plataforma per la Llengua elabora anualment un report de les novetats legislatives lingüísticament discriminatòries aprovades l'any precedent.

El report anual de legislació discriminatòria té per objectiu informar i sensibilitzar la població catalanoparlant, i la població en general dels territoris del domini lingüístic del català sota dominació espanyola, sobre la situació d'inferioritat legal de la llengua pròpia, amb la voluntat de promoure entre els uns i els altres una actitud més compromesa i militant, i apoderar els parlants. El report de legislació discriminatòria s'ha de veure com a mútuament complementari amb el de discriminacions lingüístiques a les administracions públiques espanyoles, que també elabora la Plataforma per la Llengua. Si el primer estudia la discriminació legal, plasmada en textos jurídics, ritualitzada, el segon presenta els casos extralegals, més espontanis i insidiosos, però que formen part del mateix fenomen de discriminació estructural. Un i altre fenomen són fruit del nacionalisme espanyol i del seu inherent supremacisme lingüístic castellà.

El debat sobre les llengües ha estat durant les darreres dècades profundament distorsionat per la propaganda del nacionalisme espanyol, que ha aconseguit normalitzar un relat fal·laç segons el qual el castellà seria una llengua que s'expandiria per pura fortalesa interna i utilitat inherent, i per la voluntat lliure dels (ex)parlants d'altres idiomes, mentre que el català seria una llengua imposada de manera artificial i sovint cruenta, amb tota mena de normes i regulacions asfixiants, de tints totalitaris. Aquesta narrativa —que en la part sobre l'expansió del castellà és molt més antiga— és absolutament contrària a

qualsevol sentit de la realitat, atès que el castellà és una llengua fortament imposada i regulada, molt més que no pas el català. Tanmateix, aquest discurs s'ha estès de manera exitosa gràcies a l'ajuda dels grans altaveus politicomediàtics de l'Estat i de l'activisme de la judicatura i de petits grupuscles nacionalistes sovint subvencionats i promocionats per l'Estat. En relació amb aquest afer, cal entendre que el nacionalisme espanyol no és una ideologia circumscribida als sectors més reaccionaris dels partits de dreta estatals, del PP i de VOX, sinó que es tracta de la ideologia sobre la qual s'ha construït l'Estat espanyol i que és encara avui hegemònica. Aquesta ideologia impregna tot l'ordenament jurídic, les institucions, els grans poders econòmics i socials, els mitjans de comunicació i la mateixa manera d'entendre la identitat espanyola de la majoria lingüística i nacional castellana, com també de molts membres de les minories nacionals i lingüístiques.

El nacionalisme espanyol, tal com s'ha configurat i construït històricament, justifica l'hegemonia política castellana —i de les classes dirigents castellanescs— sobre la península Ibèrica o, com a mínim, sobre l'actual Estat espanyol. Per bé que l'aparició dels nacionalismes com a moviments polítics de masses se sol situar al tombant del segle XIX, les arrels del nacionalisme espanyol es poden trobar en una llarga tradició de voluntat hegemònica de la Corona de Castella sobre el territori peninsular. Durant la baixa edat mitjana, la monarquia castellana va fonamentar l'expansió cap al sud en un mite de continuïtat amb la monarquia visigòtica desapareguda al segle VIII, i això li serví, també, per reivindicar la primacia sobre els altres regnes cristians: l'Aragó, Catalunya, València, Navarra, Portugal. Quan després del segle XVI els diferents regnes peninsulars es van unint dinàsticament, la monarquia comuna s'identifica progressivament amb Castella, el regne més poderós i absolutista, i de mica en mica avança cap a la unificació política, sovint mitjançant guerres de sotmetiment. Tot i que Portugal i Catalunya se separen de la monarquia hispànica a mitjan segle XVII, Catalunya és recuperada —no així Portugal— i la unificació política s'assoleix a començament del segle XVIII, quan els Decrets de Nova Planta de la nova dinastia borbònica destrueixen els ordenaments jurídics separats dels estats de la Corona d'Aragó després de la seva derrota en la Guerra de Successió, i els posen sota el govern del Real y Supremo Consejo de Castilla.

Ja des de ben aviat, el projecte de domini de Castella donà una importància cabdal a la unificació lingüística. Així, al segle XV Antonio de Nebrija afirmava a la seva *Gramática Castellana* que "siempre la lengua fue compañera del imperio" i explicava que l'obra havia d'ajudar a escampar el coneixement del castellà entre els pobles conquerits perquè se'ls poguessin imposar eficaçment "las leies quel vencedor pone al vencido". Durant l'època de la unió dinàstica, el rei tingué la política d'enviar clergues i preveres castellans als estats

catalanoparlants de la monarquia, fet que provocà no poques tensions —bona part de la població no comprenia el castellà— i que influí en la separació de Portugal i Catalunya del segle XVII. Amb els Decrets de Nova Planta, el castellà esdevingué la llengua governamental als territoris catalanoparlants annexats, i al llarg dels segles XVIII i XIX s'aprovaren successivament normes impositives d'aquest idioma que anaren penetrant més i més en la vida de la població. Amb l'emergència del nacionalisme espanyol modern del segle XIX, la voluntat d'imposar el castellà a tot l'Estat es feu si pot ser encara més ferma: s'aspirava directament a la uniformització i a l'assimilació total de les minories nacionals. La idea era que el català i la resta de llengües no privilegiades pel poder havien de desaparèixer i la població havia d'esdevenir homogeniament castellanoparlant.

En matèria lingüística, el nacionalisme espanyol és de caràcter supremacista, que és el terme que s'utilitza per anomenar els règims i les doctrines que propugnen la superioritat d'uns grups culturals, lingüístics o racials sobre uns altres i que, sobre aquesta suposada desigualtat natural, implanten o propugnen un reconeixement simbòlic i de drets diferenciat i jerarquitzat quan aquests grups viuen sota un mateix govern. El nacionalisme espanyol del XIX, hereu del projecte històric de dominació peninsular, justifica la desigualtat sobre un suposat caràcter excepcional de la llengua castellana que, tant per motius intrínsecs —suposada simplicitat, suposat origen com a koiné peninsular— com extrínsecs —major expansió, pes econòmic més gran—, el faria una llengua superior a la resta d'idiomes autòctons. Sobre aquestes idees i d'altres d'igualment revisionistes el nacionalisme espanyol manté que el castellà és la “llengua comuna” d'Espanya —per exemple, s'insisteix que el castellà s'hauria parlat “durant molts segles” als territoris no castellans, sense fer esment que fins al segle XX només es tractava d'una segona llengua, apresada, de les classes més altes, i que el gros de la població de les minories nacionals no el sabia parlar. És sobre aquest pòsit que el nacionalisme espanyol justifica un tractament i un reconeixement antiigualitaris dels diferents grups lingüístics de l'Estat. En el cas espanyol, cal dir, el supremacisme s'articula sobre la mateixa negació de les minories: el tractament antiigualitari es fonamenta en la ficció que els membres de les minories nacionals són membres de la majoria nacional i lingüística amb simples “particularitats”, amb “afegits” —afegits, que, amb tot, són sovint vistos com a elements que s'han d'eliminar per assolir l'anelhada uniformitat.

La manera com s'ha concretat jurídicament el supremacisme lingüístic ha variat al llarg del temps i dels règims, i els graus de desigualtat i de coerció també han canviat. Amb tot, la ideologia de fons sempre s'ha mantingut. El règim actual, per bé que no és el més repressiu en termes històrics, estableix una jerarquia de les llengües i els drets i deures

a l'article 3 de la seva Constitució. El primer apartat d'aquest article, veritable pedra de toc de l'ordenament lingüístic espanyol, proclama el castellà com a única llengua oficial de l'Estat —i, per tant, de l'administració general—, reconeix el dret de tothom de parlar-lo i imposa a tots els ciutadans el deure de conèixer-lo, cosa que simplement significa que els parlants materns d'altres llengües tenen l'obligació d'aprendre'l. L'article 3.1 de la Constitució espanyola, doncs, intenta construir a la força el mite de la “llengua comuna”, paradoxalment negant-lo alhora —si el castellà fos la llengua comuna, no caldria assegurar-ne el coneixement. La resta de llengües de l'Estat no són esmentades pel nom i, simplement, es tolera que els Estatuts d'Autonomia les proclamin oficials en els seus territoris respectius, sempre que hi siguin llengües tradicionalment parlades. Amb tot, segons el Tribunal Constitucional espanyol, ni els Estatuts ni cap llei específica poden requerir un deure de coneixement generalitzat d'aquestes llengües anàleg del proclamat a l'article 3.1 per al castellà. A més, l'oficialitat territorial significa que les administracions públiques radicades fora dels territoris en qüestió operen únicament en castellà, encara que hi tinguin jurisdicció i prestin serveis als seus habitants.

El Tribunal Constitucional espanyol ha expressat que el deure de coneixement del castellà dels ciutadans serveix de contrapunt a la facultat de l'administració pretesament comuna d'operar únicament en aquesta llengua. D'aquesta manera, l'Estat s'identifica únicament amb una de les seves comunitats lingüístiques, fet del qual se'n deriva un estatus simbòlic preeminent. Amb tot, cal afegir que el deure de coneixement del castellà té un efecte pràctic potser encara més important en el manteniment de la desigualtat: sumat al dret dels ciutadans de parlar en castellà a tot el territori estatal, aquest deure comporta que les minories lingüístiques es veuen forçades a adaptar-se a les necessitats comunicatives de la comunitat lingüística castellana sense cap mena de reciprocitat. Els castellanoparlants tenen el privilegi d'expressar-se en la seva llengua fora del territori en què aquesta llengua s'ha parlat tradicionalment, i aquest privilegi es veu garantit per l'obligació de la població autòctona d'entendre'ls. Com que el deure no existeix a la inversa, els membres de les minories nacionals no tenen garantit el dret de ser entesos en la seva llengua ni tan sols allà on han estat tradicionalment majoria i, fins i tot, allà on encara ho són. Aquesta situació legal impulsa la substitució lingüística i permet avançar en l'assimilació anhelada pel nacionalisme espanyol.

La desigualtat constitucional, l'oficialitat estatal única del castellà i el deure de conèixer aquesta llengua són la base jurídica sobre la qual es fonamenten totes les normes discriminatòries específiques d'origen estatal, que són molt nombroses i s'aproven de manera regular. Les normes discriminatòries d'origen europeu es fonamenten en el fet

que el castellà és oficial en un estat membre i també en la seva oficialitat comunitària des de l'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees l'any 1986. Les institucions espanyoles no han demanat mai, ni en aquell moment ni posteriorment, que el català i la resta de llengües autòctones de l'Estat diferents del castellà esdevinguin idiomes oficials de la Unió Europea, i aquesta és la causa última d'aquesta situació. Les normes discriminatòries europees són, actualment, més nombroses i tot que les estatals, realitat que es deriva de la creixent regulació i integració del mercat comú.

El 2019 es van aprovar un total de 132 normes discriminatòries contra els catalanoparlants a l'Estat espanyol i a la Unió Europea. La xifra és molt semblant a la del 2018, quan van ser 138 (un descens del 4,3%), i molt significativament superior a la del 2017, quan van ser 93 (un augment del 41,9%). Aquesta legislació regula tota mena d'aspectes, des del funcionament intern del sector públic fins a les obligacions empresarials, passant per la documentació, les prestacions socials, les ajudes i la promoció cultural. En aquest punt cal indicar que la normativa impositiva directament estatal regula molts més àmbits que no pas l'europea: per bé que les imposicions lingüístiques europees són més nombroses, se solen circumscriure o bé a l'etiquetatge o bé al funcionament de les institucions comunes. Això es deu, principalment, a la mateixa naturalesa de les institucions europees, que tenen competències delegades pels estats, però també a la tradició intervencionista espanyola en matèria de llengua. En tot cas, aquesta normativa desmenteix, com s'ha dit abans, la narrativa del nacionalisme espanyol segons la qual el castellà seria una llengua no-regulada, la potència de la qual es deuria únicament a la seva vitalitat i a la mà invisible del mercat.

Aquest report està centrat en la legislació amb previsions lingüístiques de caràcter discriminatori aprovada durant l'any 2019. Aquestes normes es presenten en el següent apartat, que està dividit en dos subapartats. El primer desgrana la normativa aprovada directament per les institucions generals espanyoles i el segon se centra en la normativa aprovada per les institucions europees i internacionals. Amb tot, la normativa discriminatòria europea és, en darrera instància, d'origen estatal espanyol, perquè protegeix, sovint sense esmentar-les pel nom, o bé les llengües oficials dels estats membres —canviar les llengües oficials d'Espanya és competència del Parlament espanyol, mitjançant una reforma constitucional— o bé les llengües oficials de la mateixa Unió Europea, oficialitat aquesta darrera que depèn de la sol·licitud dels governs dels estats. El mateix succeeix amb les normes internacionals: sovint fan referència a les llengües oficials dels estats o a “la llengua nacional” o “del país”, i a Espanya això s'interpreta sempre com una referència al castellà. Si les institucions espanyoles ho volguessin, totes les normes

europees i internacionals que ara releguen el català, el protegirien al mateix nivell que el castellà, sense que calgués modificar-ne pràcticament cap.

Finalment, després d'unes conclusions en què es recuperaran les principals observacions del report, el lector hi trobarà un annex en què podrà consultar una per una les 132 normes espanyoles o europees que donen un tracte de privilegi al castellà i que releguen el català als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol o a les institucions que governen les seves vides. Cada una d'aquestes normes s'ha acompanyat d'un comentari que explica en què es concreta la imposició lingüística en qüestió.

## **2. La normativa lingüísticament discriminatòria d'origen estatal**

Com ja s'ha dit, aquest apartat està dividit en dues subseccions. La primera presenta la normativa discriminatòria en matèria lingüística aprovada per les institucions generals de l'Estat durant el 2019, mentre que la segona presenta l'aprovada per les institucions europees i les organitzacions internacionals durant el mateix període. Totes dues seccions formen part d'un mateix apartat perquè el seu origen últim és el mateix: la negativa de les institucions generals de l'Estat espanyol a facilitar que el català tingui el mateix reconeixement legal que el castellà. Les normes aprovades directament per les institucions espanyoles tenen, lògicament, el seu origen en l'actitud de l'Estat espanyol, dels seus grans partits i dels seus sectors socials dominants. Però les normes europees i internacionals que imposen o protegeixen el castellà i no pas el català també tenen aquest mateix origen: aquestes normes sempre parteixen de l'oficialitat estatal, de la consideració d'una llengua com a "nacional" o "del país" o, en el cas europeu, de l'oficialitat comunitària, i en tots els casos l'estatus del català depèn de la voluntat de l'Estat espanyol.

El 2019, les xifres de normes discriminatòries provinents de les institucions generals espanyoles i de les institucions europees van ser pràcticament calcades al 2018. Si aquell any van ser 58 normes directament espanyoles i 75 d'europees, el 2019 van ser 57 i 72, respectivament. En el cas de les organitzacions internacionals, el 2019 es van aprovar 3 normes que, afectant els territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol (i d'altres), privilegiaven el castellà i relegaven el català, 2 menys que el 2018. És interessant de remarcar que les normes europees són lleugerament més nombroses que les directament espanyoles. Això, com ja s'ha dit, té a veure amb la incidència del mercat comú i amb la seva creixent regulació pel Parlament Europeu i per la Comissió Europea, en el marc de la integració europea. Alhora, la normativa europea està molt centrada en aquest àmbit del mercat comú, mentre que la normativa interna és molt més variada en els sectors que regula. Així, 37 de les normes europees regulen aspectes relacionats amb el món de l'empresa i el consum (un 51,4%), i 21 d'aquestes 37 regulen específicament l'etiquetatge (un 29,6% del total). En el cas de la normativa aprovada directament per les institucions espanyoles, només 12 de les 57 normes tracten aspectes relacionats amb el món de l'empresa i el consum (un 21,1%) i tan sols 5 d'aquestes 12 regulen específicament

l'etiquetatge (un 8,8% del total). Totes 3 normes aprovades en les organitzacions internacionals regulen aspectes relacionats amb el món empresarial i una tracta directament l'etiquetatge dels productes.

Tant en el pla estatal com l'europeu, com també l'internacional, el tipus de norma més nombrós és el que imposa el castellà a la documentació, o que l'hi privilegia en comparació amb el català. En total, 74 de les 132 normes regulen aspectes relacionats amb la documentació, un 56,1%. Les normes europees són les més centrades en aquest aspecte: 51 de les 72 regulen la llengua de la documentació, el 70,8%. En el cas de les normes estatals, per bé que la documentació és l'aspecte regulat de manera més freqüent, té un pes proporcional molt menor: només tracten la documentació 21 de les 57 normes estatals, un 36,8%. En l'àmbit de l'etiquetatge, les normes comunitàries són també molt més nombroses. Així, 21 de les 72 normes europees toquen l'etiquetatge, un 29,2%, mentre que en el cas estatal aquest àmbit només el regulen 5 de les 57 normes, un 8,8%. Aquesta diferència de pes s'explica en part per les competències diferents de tots dos plans de govern i, també, per la tradició intervencionista espanyola en matèria de llengua. La incidència de la regulació lingüística en àmbits no regulats per la Unió Europea és notable. Així, en matèria d'ajuts hi ha 12 normes estatals discriminatòries (un 21,1%) respecte de cap ni una a la Unió Europea (0,0%); en matèria d'educació hi ha 10 normes estatals (un 17,5%) en comparació també amb cap ni una a Europa (0,0%); i en matèria de requisits de coneixement hi ha 8 normes estatals (14,0%) respecte de només 1 de les institucions comunitàries (1,4%). En el cas de les normes internacionals, 2 de les 3 regulen la documentació (66,7%) i la restant, l'etiquetatge (33,3%). A mode de resum, un 100% de les normes internacionals i un 97,2% de les normes europees regulen la documentació o l'etiquetatge, mentre que en el cas espanyol només ho fa un 45,6%. Tot seguit es presenta una taula que recull totes les normes discriminatòries aprovades el 2019, classificades segons el pla de govern en què es van aprovar. Com que algunes normes contenen regulacions lingüístiques d'àmbits diferents (per exemple, la documentació i els requisits de conèixer una llengua), algunes de les categories són mixtes.

**Disposicions lingüísticament discriminatòries aprovades el 2019**

Àmbit	Disposicions estatals	Disposicions comunitàries	Disposicions de les organitzacions internacionals	Total
Ajuts	12	0	0	<b>12</b>
Documentació	20	47	2	<b>69</b>
Documentació i etiquetatge	0	2	0	<b>2</b>
Documentació i requisits	1	0	0	<b>1</b>
Documentació i simbologia	0	2	0	<b>2</b>
Educació	10	0	0	<b>10</b>
Etiquetatge	5	19	1	<b>25</b>
Requisits	7	1	0	<b>8</b>
Simbologia	2	1	0	<b>3</b>
<b>Total</b>	<b>57</b>	<b>72</b>	<b>3</b>	<b>132</b>

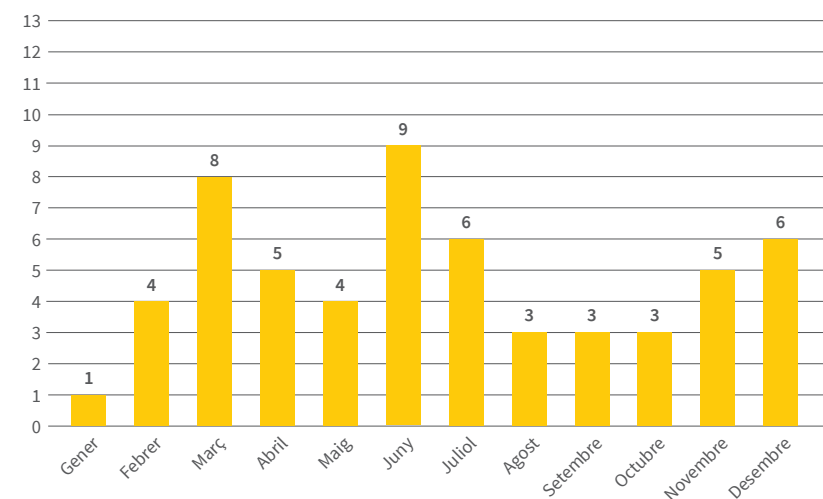
Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

**2.1. La normativa aprovada per les institucions generals de l'Estat espanyol**

L'oficialitat única del castellà en el pla estatal i la imposició a tota la població del deure de conèixer-lo, preceptes tots dos recollits a l'article 3 de la Constitució espanyola, són la clau de volta de l'edifici jurídic de l'Estat espanyol en matèria de llengua. Aquests preceptes, expressió del nacionalisme espanyol i del supremacisme lingüístic castellà que li és inherent, són la base legal i la justificació amb la qual s'aproven constantment normes específiques que imposen o privilegien el castellà, i que releguen el català i la

resta de llengües autòctones de l'Estat. L'any 2019 les normes discriminatòries aprovades directament per les institucions generals de l'Estat van ser 57, que es van aprovar al llarg de l'any amb modulacions en el ritme però de manera constant. Així, tots els mesos de l'any es van aprovar normes discriminatòries, amb una mínima d'una al gener i una màxima de 9 al juny. La mitjana va ser de gairebé 5 normes al mes, la mediana va ser de 4,5 i la moda va ser de 3. Per trimestres, es pot observar que el primer les normes discriminatòries van ser 13, el segon 18, el tercer 12 i el quart 14. La primera meitat de l'any es van aprovar 31 normes i la segona 26, el 54,4% i el 45,6% respectivament.

**Quantitat de normes lingüísticament discriminatòries aprovades per les institucions generals de l'Estat el 2019 (per mesos)**



Un 21,1% de les normes discriminatòries aprovades directament per les autoritats estatals espanyoles, 12 de 57, regulen aspectes relacionats amb l'empresa i l'intercanvi de béns i serveis. Així, més d'una de cada cinc normes estatals intervenen directament en el mercat per imposar-hi el castellà o per blindar-ne l'ús, sense cap previsió equivalent per al català. 5 d'aquestes normes, un 8,8% del total, regulen directament l'etiquetatge, i hi imposen l'ús del castellà i la presència d'informació i avisos en aquest idioma. Aquesta realitat desmenteix de manera categòrica els al·legats del nacionalisme espanyol quant a la suposada sobreprotecció del català i la "naturalitat" i "espontaneïtat" de l'ús del castellà. La realitat és que el castellà és una llengua fortament regulada, no solament en l'àmbit públic sinó també en la vida privada i el mercat. La seva expansió en territori catalanoparlant i la seva vitalitat, per bé que també lligada a les onades immigratòries de les darreres dècades, no es pot deslligar de la intervenció governamental i del seu privilegi legal. Aquesta realitat no és una novetat ni una anomalia de 2019. L'any 2018, 11 de les 58 normes d'origen estrictament estatal imposaven el castellà en l'empresa privada i l'etiquetatge, un 19,0% del total; com el 2019, al voltant d'una de cada cinc.

La Llei 2/2019, de modificació de la Llei de la propietat intel·lectual, és un exemple de norma impositiva del castellà a les empreses. Aquesta norma obliga les entitats de gestió que presten serveis a l'Estat espanyol però que no hi tenen la seua presentació al govern espanyol els estatuts redactats en castellà. Un altre exemple és el Reial decret 239/2019, de desenvolupament de l'activitat de pesca-turisme, que imposa als patrons dels vaixells de pesca-turisme que donin als turistes determinada informació, recomanacions, condicions i mesures de seguretat en castellà i en anglès. Un tercer exemple és la Circular 1/2019 del Comissionat per al Mercat de Tabacs, que estableix que totes les unitats d'envasament del tabac han de tenir les indicacions de l'emalatge exterior i l'etiqueta del producte mateix redactats en castellà. A més, que aquest requisit es compleix ha de quedar clar en les sol·licituds de comercialització de productes dels fabricants i productors de tabac. Cap d'aquestes normes estatals no preveu obligacions d'ús del català equivalents ni que les empreses puguin triar el català en substitució del castellà.

Més enllà del sector que regulen, públic o privat, les normes discriminatòries es poden classificar per la forma que pren la imposició del castellà, per l'aspecte concret que regulen. En aquest report les imposicions s'han classificat en sis grans grups: els ajuts, la documentació, l'educació, l'etiquetatge, els requisits de coneixement i la simbologia. Per bé que tres d'aquests àmbits estan concentrats en un sector —l'etiquetatge és sempre al sector privat i els ajuts i l'educació sempre al públic—, els altres tres estan distribuïts entre tots dos sectors. Aquests sis àmbits són els mateixos en què es van classificar les

normes per al report del 2018, fet que indica que no hi ha hagut canvis substancials en la naturalesa de les normes discriminatòries.

Les normes discriminatòries en matèria d'ajuts són les que regulen o concedeixen subvencions, beques i premis de caràcter econòmic o assistencial, i que estableixen l'obligació d'usar el castellà en la sol·licitud, o de conèixer o acreditar aquesta llengua. En el cas dels premis, aquesta categoria inclou un cas en què l'obra candidata havia d'estar redactada en castellà i un altre en què s'imposava que es presentés un resum executiu en aquesta llengua si no hi estava. A efectes classificatoris, les que inclouen l'obligació de saber castellà per a l'accés a un ajut públic no s'han tornat a comptar en la categoria de normes discriminatòries en matèria de requisits de coneixement. El 2019 les institucions generals de l'Estat espanyol van aprovar 12 normes que regulaven o concedien ajuts públics, un 21,1% del total. Totes elles es poden considerar reguladores del sector públic i no del privat. Un exemple de norma discriminatòria en els ajuts és el Reial decret 661/2019, sobre la concessió directa de subvencions per a les despeses de funcionament de les fundacions i associacions vinculades als partits polítics amb representació al parlament espanyol. Aquestes bases diuen que a les sol·licituds de subvenció s'hi ha d'adjuntar determinada documentació en castellà o traduïda a aquesta llengua. Un segon exemple es pot trobar en la Resolució de 14 de gener de 2019 de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient, que publica les bases per a la concessió de beques de formació relacionades amb les finalitats de la Fundació Biodiversitat, una entitat que depèn del govern espanyol. Aquestes bases diuen que tota la documentació que acompanyi les sol·licituds de les beques ha de ser en castellà i que els candidats han de tenir domini "del idioma español".

Les imposicions lingüístiques en matèria de documentació són aquelles que estableixen que determinats documents han d'estar redactats en castellà. Són, de llarg, les imposicions més freqüents i es troben en tota mena de situacions, tant de l'àmbit públic com del privat. Així, les obligacions relacionades amb la documentació poden tenir a veure amb el funcionament intern d'una determinada administració, amb les relacions interadministratives, amb el funcionament intern de les empreses, amb les relacions entre les empreses i l'administració, amb els deures de les empreses respecte dels ciutadans o amb els drets i els deures dels mateixos ciutadans. El 2019, les normes discriminatòries en matèria de documentació aprovades per les institucions generals de l'Estat van ser 21, un 36,8% (en un dels casos, la norma incloïa també una imposició en matèria de requisits de coneixement). En 4 dels casos, el 19,0%, les normes regulaven la documentació empresarial i del mercat i la competència; per exemple, el Reial decret 306/2019, de modificació del Reglament d'execució de la Llei 17/2001, de marques, manté



la imposició que les sol·licituds de registre de les marques es lliurin en castellà, i també manté l'exigència que els oponents presentin les seves proves “en idioma español”. Un exemple de la imposició del castellà en la documentació del sector públic es pot trobar al Reial decret 736/2019, dels serveis de pagament de les entitats de pagament, que diu que el Banc d'Espanya té l'obligació de penjar a la seva pàgina web una guia en castellà i en anglès dels tràmits, criteris i requisits legals per als sol·licitants de crèdit.

Cal destacar també, en aquest punt, una norma de documentació que pot tenir efectes molt adversos per a l'ús normalitzat del català i que ha estat justificada, a més, amb arguments obertament supremacistes. Es tracta del Reial decret 130/2019, que crea la Base de Datos Nacional de Subvenciones i regula com s'han de publicitar les subvencions i les ajudes públiques en general. Aquest decret estatal estableix que totes les administracions, també les autonòmiques i les locals, han de publicar en una base de dades d'àmbit estatal la informació de totes les subvencions i ajudes que concedeixin o hagin concedit. A més, a l'article 6.7 explicita que aquesta informació ha de ser complimentada “en castellano”, per bé que algunes coses poden remetre's, “además de en castellano, también en otra lengua cooficial”. Això, diu el mateix article, és “a efectos de permitir su tratamiento homogéneo y su consulta por todos los ciudadanos”.

Posteriorment a la publicació al BOE d'aquest decret, el Ministeri d'Hisenda va emetre un document de respostes a preguntes freqüents relacionades amb la Base de Datos Nacional de Subvenciones (es pot consultar [aquí](#)). Una de les preguntes que responia aquest document era la següent: “¿Por qué los órganos de administraciones públicas con lenguas cooficiales deben remitir la información en español?”. La resposta del ministeri, extensa, era un petit tractat de supremacisme castellà.

Primerament, el Ministeri d'Hisenda recordava que el coneixement del castellà és obligat i qualificava aquest idioma com “la lengua común”, un dels mantres més fonamentals del nacionalisme espanyol, que està fonamentat en arguments històricament revisionistes. Segons el ministeri, si la informació de les “regiones” amb altres llengües oficials es registrés només en aquestes llengües, “se estaría privando a los ciudadanos del resto de comunidades autónomas del conocimiento e información al que tiene derecho”. En aquesta interpretació supremacista, com que als catalanoparlants se'ls obliga de partida a saber castellà no poden al·legar cap vulneració de drets si la informació només és en aquest idioma, mentre que, com que els castellanoparlants tenen el privilegi de no tenir cap obligació lingüística, sí que tenen dret a tenir-ho tot en la seva llengua.

En un sentit similar al primer punt, el Ministeri d'Hisenda argumentava que l'única llengua oficial i “común constitucional” de totes les administracions públiques és el castellà i, per tant, l'ús exclusiu d'altres llengües significaria que “se estaría 'oscureciendo' el contenido de una parte de la BDNS e imposibilitando el cumplimiento de sus fines (la lucha contra el fraude y la mejora de los procedimientos de gestión de subvenciones)”. En definitiva, que les administracions locals i autonòmiques han d'invertir recursos per fer traduccions al castellà si no és que fan directament les convocatòries de subvencions en aquesta llengua, mentre que l'administració central resta indefensa si no rep la documentació en castellà. Segons el que es desprèn de l'escrit, l'administració central no té recursos per processar la informació en cap llengua que no sigui el castellà i, per tant, l'ús del català pot anar lligat a la criminalitat i la corrupció. L'argument, és clar, no té cap mena de raonabilitat, perquè per perseguir delictes el poder públic té plena capacitat d'efectuar traduccions.

Finalment, el document del Ministeri d'Hisenda també apunta que part de les dades de la Base de Datos Nacional de Subvenciones seran transferides a la Comissió Europea i que això requereix l'ús d'un dels 24 idiomes oficials de la UE. El català no és oficial a la Unió Europea per decisió, en últim terme, de l'Estat espanyol. Aquesta norma és molt preocupant perquè pot tenir un efecte desincentivador del català en la convocatòria d'ajuts, especialment per als ajuntaments, que en molts casos tenen recursos limitats. Com que publicar la informació en aquesta base de dades és obligatori, algunes administracions locals que fins ara usaven exclusivament el català en aquest àmbit poden optar per fer-ho tot en castellà.

Les normes lingüísticament discriminatòries en el camp de l'educació són aquelles que imposen el castellà o el situen en una posició preeminent respecte del català en currículums, cursos i proves. El 2019 van ser 10 normes de les 57 d'estrictament estatals (el 17,5%), totes en l'esfera pública. Es podria destacar l'Ordre del Ministeri de Presidència PCI/155/2019, que incloïa l'assignatura Ortografia de la lengua española —i no ortografia de la llengua catalana— en el temari de determinats processos selectius de la Guàrdia Civil, el cos policial de caràcter paramilitar. Igualment, es podria esmentar la Resolució de 22 de febrer de 2019 de la Subsecretaria, per la qual es publica la Resolució de 7 de febrer de 2019, de la Secretaria d'Estat d'Educació i Formació Professional i la Secretaria d'Estat d'Universitats, Investigació, Desenvolupament i Innovació. Aquesta resolució estableix que tots els centres educatius oficials de l'Estat espanyol fora del territori estatal han d'avaluar la llengua i la literatura castellana com una assignatura de caràcter troncal en les proves de final de batxillerat per a l'accés universitari. Aquesta resolució no fa cap referència a l'avaluació del català i, per tant, s'estableix una diferència de tractament entre els fills de

ciutadans castellanoparlants a l'estranger i els fills dels ciutadans catalanoparlants, a qui no es facilita l'aprenentatge i l'examinació de llur llengua.

Com que bona part de les competències en matèria de mercat estan transferides a la Unió Europea, les normes estatals en matèria d'etiquetatge no són gaire nombroses. Així, només 5 de les 25 normes aprovades el 2019 que imposaven el castellà en aquest àmbit van ser aprovades directament per les institucions generals de l'Estat. Amb tot, cal tenir present que algunes de les normes més perjudicials per a la normalització del català són normes estatals d'etiquetatge. Per exemple, el Reial decret 1334/1999, de productes alimentaris, i el Reial decret legislatiu 1/2007, de defensa dels consumidors, imposen únicament el castellà en l'etiquetatge dels productes (específicament alimentaris en el primer cas, la totalitat en el segon). Aquesta imposició del castellà té efectes perniciosos en l'àmbit concret dels productes alimentaris, en el qual la Generalitat no pot exigir l'etiquetatge en català. Això és així perquè la norma europea que regula l'etiquetatge dels aliments en el mercat comú —el Reglament (UE) 1169/2011, de productes alimentaris— deixa en mans dels estats la potestat d'imposar les llengües oficials de la Unió en els redactats de les etiquetes, però ho planteja com una excepció a la lliure circulació de béns, i prohibeix, implícitament, per tant, que llengües no oficials de la Unió siguin obligatòries. La combinació de la prohibició europea d'exigir el català i de la imposició espanyola del castellà crea una situació absolutament contrària tant als interessos dels catalanoparlants com a la recuperació de la llengua catalana. Pel que fa a les 5 normes aprovades el 2019, es podria destacar l'Ordre del Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social SCB/45/2019, que obliga les empreses que vulguin que els seus productes ortoprotètics es beneficiïn de finançament públic que els registrin a una aplicació governamental adjuntant-hi unes “instrucciones de usos en español”.

Pel que fa a l'àmbit dels requisits de coneixement, es tracta de les normes que exigeixen als ciutadans el domini o comprensió del castellà per a comunicar-se amb el sector públic, accedir a determinat estatus professional, exercir una professió o ésser reconeguts d'alguna manera. Com s'ha dit anteriorment, per motius estrictament classificatoris, les normes que imposen un requisit de coneixement del castellà per disposar d'ajudes i subvencions públiques han estat considerades normes discriminatòries en matèria d'ajuts i no s'han comptat dues vegades. Així, al marge de les normes sobre ajuts, el 2019 es van aprovar 7 disposicions discriminatòries estrictament estatals en matèria de requisits de coneixement. D'aquestes 7 n'hi ha 3 que són particularment interessants perquè regulen els cossos funcionaris i els treballadors d'organismes oficials de l'Estat i mostren amb molta claredat el fonament supremacista castellà sobre el qual s'ha articulat l'ordenament jurídic. Un acord d'11 de juliol de 2019, de la Comissió Permanent del Consell Judicial,

estableix que el coneixement de “la lengua y el derecho sustantivo propios” es considera una circumstància per valorar en la comissió de serveis de jutges de suport en cas que hi hagués més d'una petició. L'Ordre del Ministeri de Defensa DEF 849/2019 estableix que els sergents de l'escala de suboficials del cos general de l'armada espanyola han de tenir la capacitat d'interpretar, transmetre i executar ordres i idees en castellà i en anglès. Finalment, una resolució de 28 de juny de 2019 de la Direcció General de Treball, de correcció d'errors d'una altra resolució, sobre el III Conveni col·lectiu de Ports de l'Estat i Autoritats Portuàries, estableix que per a determinades posicions cal disposar de la capacitat de “comunicarse en lengua española de una forma lógica, correcta y fluida”. Totes aquestes normes mostren amb tota la cruesa que així com el castellà és de coneixement obligatori per als treballadors públics, el coneixement de la resta de llengües autòctones de l'Estat és sempre optatiu per als treballadors de l'administració estatal.

Finalment, les normes discriminatòries en la simbologia són aquelles disposicions que identifiquen la llengua castellana com a idioma preeminent de les institucions, ja sigui en qualitat d'idioma únic, principal o més important que el català. En el cas de les normes estrictament estatals, les discriminatòries en simbologia són aquelles que, per dir-ho senzillament, fan d'Espanya un estat castellà, dels castellanoparlants. Són aquelles normes que situen els catalanoparlants en un pla de reconeixement inferior. De disposicions d'aquestes característiques aprovades per les institucions generals de l'Estat el 2019 n'hi va haver 2. La primera és la Instrucció de 13 de juny de 2019, de la Direcció General dels Registres i del Notariat. Aquesta norma intenta aclarir una ambigüitat de la Llei 7/1998, de condicions generals de contractació, que obliga les entitats financeres a depositar en un registre un seguit de “formularios de los préstamos y créditos hipotecarios”. En concret, la Instrucció clarifica l'abast del terme “formulario”, que segons la Real Academia de la Lengua, pot voler dir dues coses diferents. Que calgui fer aquests aclariments sobre la base del diccionari de la Real Academia mostra que el castellà és la llengua en què s'escriu la legislació i que el significat de les normes s'esclareix amb la institució oficial que la regula. En aquest aspecte, és una norma que il·lustra molt clarament la identificació total de l'Estat amb una comunitat lingüística determinada. La segona norma discriminatòria en matèria de simbologia aprovada directament per les institucions estatals el 2019 és l'Ordre del Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social SCB/801/2019, pel qual s'aprova el text refós dels Estatuts de la Creu Roja Espanyola. Aquesta disposició estableix que la branca espanyola d'aquesta organització internacional ha de tenir la denominació en castellà i s'ha de dir “Cruz Roja Española” a tot el territori estatal. Potestativament, les Comunitats Autònomes poden incloure traduccions d'aquest nom en la denominació i retolació de la Creu Roja, però “siempre junto a la de 'Cruz Roja Española'”.

**Disposicions lingüísticament discriminatòries aprovades per les institucions generals de l'Estat el 2019**

	Sector privat (empresa i etiquetatge)	Sector públic	Total
Ajuts	0	12	<b>12</b>
Documentació	4	16	<b>20</b>
Documentació i requisits	0	1	<b>1</b>
Educació	0	10	<b>10</b>
Etiquetatge	5	0	<b>5</b>
Requisits	2	5	<b>7</b>
Simbologia	1	1	<b>2</b>
<b>Total</b>	<b>12</b>	<b>45</b>	<b>57</b>

Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

**2.2. La normativa aprovada per les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals**

L'origen últim de les normes europees i internacionals que privilegien el castellà i releguen el català en territoris catalanoparlants o en institucions que representen els ciutadans d'aquests territoris es pot trobar a l'interior de l'Estat espanyol. Les disposicions de la Unió Europea afavoreixen el castellà i releguen el català en tant que el castellà és l'única "llengua espanyola" oficial d'un estat membre i de la Unió Europea, estatus que depèn de la voluntat de les institucions estatals: per fer oficial el català a l'Estat espanyol caldria modificar la Constitució espanyola, per fer-lo oficial a la Unió Europea seria necessari que el govern espanyol ho sol·licités a la Comissió Europea. Pel que fa a les normes de les organitzacions internacionals, algunes fan referència a la llengua o les llengües oficials dels estats membres, mentre que d'altres parlen en termes genèrics de "la llengua del país" o "la llengua nacional". En qualsevol cas, torna a tractar-se d'una decisió interna: si

el parlament espanyol modifiqués la Constitució per fer oficial el català, i si l'administració estatal i les resolucions judicials el consideressin "llengua del país" o "nacional", aquesta normativa deixaria de ser-li adversa immediatament.

El 2019 les institucions europees van aprovar 72 normes que privilegiaven el castellà i discriminaven el català, i les organitzacions internacionals en van aprovar 3. Dues de les tres internacionals van ser aprovades per la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides (CEPE), una comissió d'estats europeus, exsoviètics i de l'Amèrica del Nord que promou la cooperació i integració econòmica entre ells. Una d'aquestes dues normes establí unes prescripcions uniformes en l'homologació de determinades parts i dispositius posteriors contra l'acoblament dels vehicles, i imposava l'ús del "idioma o idiomes del país de comercialització" en el seu etiquetatge. L'altra norma de la CEPE feia referència al transport internacional de mercaderies perilloses per carretera, i preveia l'obligació d'usar la llengua oficial del país d'origen en un seguit de documents, marcatges, sobreembalatges i instruccions d'emergència. La tercera norma discriminatòria era un text esmenat del Reglament relatiu al transport internacional de mercaderies perilloses, de l'Organització Intergovernamental per als Transports Internacionals Ferroviaris (OTIF). Aquesta norma preveia l'obligació d'emprar la llengua oficial del país de procedència en un seguit de documents i de marcatges de les mercaderies. Com es pot observar, les tres normes internacionals regulaven aspectes econòmics i comercials. Això és així perquè les competències que els estats cedeixen a les organitzacions internacionals solen estar molt acotades a la promoció del lliure comerç, que per naturalesa depassa les fronteres dels estats.

Per bé que la Unió Europea és quelcom més que una organització internacional, i es podria considerar un constructe a mig camí entre una confederació d'estats i una federació, les normes que aprova també estan molt focalitzades en la regulació del comerç i del mercat: el mercat comú és el principal àmbit competencial de les institucions comunitàries. L'any 2019, de les 72 normes europees discriminatòries del català aprovades, fins a 37 regulaven aspectes econòmics i empresarials, un 51,4%. Aquesta xifra és molt semblant a la de l'any anterior, quan 35 de les 75 normes europees aprovades aquell any regulaven el mercat i les empreses, un 47%. Amb tot, el 2019 es pot observar un canvi apreciable respecte del 2018: si aquell any un 82,9% de les normes europees discriminatòries reguladores del món econòmic i empresarial estaven centrades en l'etiquetatge dels productes alimentaris (29 de 35), el 2019 la xifra baixa fins al 56,8% (21 de 37).

Si es classifiquen les normes europees per l'àmbit regulat com s'ha fet a l'apartat anterior per les normes estatals, queden repartides en 4 grups: la documentació, l'etiquetatge, els

requisits i la simbologia. Com en el cas de la normativa estatal, en què les 6 categories de normes detectades es corresponien amb les de 2018, els 4 àmbits de les normes europees són també els mateixos que els de l'any anterior, i això indica que la naturalesa de les normes no ha canviat de manera significativa. Alhora, és significatiu que, per bé que les 4 categories temàtiques en què han quedat repartides les normes europees són també presents en la classificació de les estatals, no hi ha normes europees que encaixin amb 2 dels àmbits estatals: els ajuts públics i l'educació. Això es deu, principalment, al repartiment competencial.

La documentació és, amb molta diferència, l'àmbit en què la normativa europea introdueix més elements discriminatoris per als catalanoparlants. Fins a 51 de les 72 normes europees discriminatòries del 2019 imposen les llengües oficials dels estats membres o de la Unió en la documentació, un 70,8% del total. Concretament, en 16 dels 51 casos les llengües són imposades com a oficials dels estats (31,4%), en 23 com a oficials de la Unió (45,1%) i en 12 conjuntament o indistintament com a oficials dels estats o de la Unió (23,5%). Cal indicar, igualment, que 4 de les normes que inclouen clàusules discriminatòries en la documentació també n'inclouen en altres àmbits: 2 són discriminatòries tant en la documentació com en l'etiquetatge i 2 són discriminatòries tant en la documentació com en la simbologia. Com en el cas de la normativa estatal, les imposicions lingüístiques en matèria de documentació poden concretar-se de maneres molt variades i afectar situacions clarament diferenciades. Aquesta normativa pot afectar el funcionament intern de les administracions, les comunicacions entre diferents administracions i diferents nivells governamentals —per exemple, entre els estats membres i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea—, les relacions del sector públic amb els ciutadans i amb les empreses o les relacions entre empreses i ciutadans.

Com a exemple de norma discriminatòria en matèria de documentació administrativa es pot destacar el Reglament d'execució (UE) 2019/917, sobre la interconnexió dels registres d'insolvència; aquesta disposició estableix que en determinats casos el servei central de cerca en matèria d'insolvència, a què poden accedir els registres estatals i l'europeu, tradueixi els termes dels vocabularis i glossaris a les llengües oficials de la Unió, per facilitar la intercomprensió. Com a exemple de norma discriminatòria en matèria de documentació empresarial que es presenta a l'administració, es pot esmentar el Reglament (UE) 219/125, que limita el comerç de productes que es puguin utilitzar per aplicar la pena de mort o infligir tortura; en concret, aquesta disposició estableix que els exportadors i importadors d'aquests productes han de presentar uns formularis en què provin que tenen la corresponent llicència, i autoritza els estats membres que exigeixin que aquests formularis

siguin presentats en llur llengua oficial. Pel que fa a les normes discriminatòries en matèria de documentació dels ciutadans i per als ciutadans, es pot esmentar la Decisió de la Mesa del Parlament Europeu de 17 de juny de 2019, sobre la protecció de persones quant a les dades personals; en concret, aquesta decisió estableix que les respostes a les sol·licituds i preguntes dels ciutadans s'han de fer en la mateixa llengua oficial de la Unió en què hagin estat formulades.

La segona categoria més nombrosa de normes europees discriminatòries el 2019 són les que imposen les llengües oficials en l'etiquetatge. En total, 21 de les 72 normes europees són d'aquesta mena, un 29,2%. Com s'ha dit en els paràgrafs anteriors, en dos dels casos, les normes que contenen imposicions en l'etiquetatge també inclouen imposicions en la documentació. En 4 dels 21 casos, les llengües que s'imposen en l'etiquetatge són les oficials dels estats membres de la Unió Europea (el 19,0%) i en 2 les oficials de la Unió Europea mateix (el 9,5%). En els 15 casos restants (el 71,4%), no s'especifica si la imposició es produeix per l'oficialitat estatal o comunitària, sinó que l'obligació d'usar el castellà a Catalunya es deriva d'una combinació de dos fets: 1) com que el català no és llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió lingüística oficial en català de les normes europees i les expressions obligatòries que proporcionen entre cometes les disposicions sobre etiquetatge no es troben disponibles oficialment en aquesta llengua; 2) les normes internes espanyoles imposen per una banda l'etiquetatge obligatori en castellà i per una altra banda consideren les versions lingüístiques en castellà de les normes europees les referències oficials dins l'Estat. A aquests dos punts cal afegir-n'hi un de tercer per als casos de l'etiquetatge alimentari: com que el Reglament europeu 1169/2011 només permet que els estats exigeixin l'etiquetatge dels aliments en les llengües oficials de la Unió, la Generalitat ni tan sols pot compensar les normes discriminatòries en matèria d'etiquetatge alimentari amb disposicions pròpies a favor del català.

Com a exemple de norma discriminatòria en matèria d'etiquetatge que no especifica exactament que sigui obligatori d'etiquetar en castellà però que té aquest efecte igualment es podria esmentar el Reglament (UE) 2019/521, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclures. Aquesta norma estableix que és obligatori que l'etiquetatge de determinats productes que contenen gasos inflamables contingui un seguit d'indicacions de perill, que en la versió espanyola són només en castellà: "Peligro", "HH220: Gas extremadamente inflamable", "H231: Puede explotar incluso en ausencia de aire a presión y/o temperatura elevada", etcètera. Un exemple de norma discriminatòria que esmenta explícitament que cal usar les llengües oficials dels estats membres en l'etiquetatge és el Reglament d'Execució (UE) 2019/2007, sobre llistes d'animals, productes

d'origen animal, productes reproductius, subproductes animals i productes derivats, i palla i fenc subjectes a controls oficials en els llocs de control fronterers. En concret, aquesta disposició diu que els productes compostos que no continguin components càrnics no han de sotmetre's als controls oficials si, entre altres requisits, estan etiquetats en la llengua oficial d'un estat membre. Finalment, com a norma discriminatòria que obliga a usar en les llengües oficials de la Unió en l'etiquetatge comercial és destacable la Decisió d'Execució (UE) 2019/1614, sobre les patates originàries de les regions d'Akkar i Bekka del Líban que no siguin patates de conreu. Com a norma general, la importació de patates del Líban que no siguin de conreu està prohibida, per l'afectació d'una plaga que suposa un risc sanitari; tanmateix, la norma preveu determinades excepcions perquè els estats puguin importar algunes patates, que en tots els casos han de presentar un seguit de dades en l'etiqueta que n'identifiquin l'origen i que han d'estar escrites en una o més de les llengües oficials de la Unió Europea.

Fora dels àmbits de la documentació i l'etiquetatge, les normes europees que fan imposicions lingüístiques són molt poques. Tanmateix, el 2019 n'hi va haver quatre (dues també incorporaven obligacions en la documentació): una en matèria de requisits de coneixement (1,4% del total) i tres en el camp de la simbologia (4,2% del total). Les normes discriminatòries en matèria de requisits són aquelles que exigeixen el coneixement d'una llengua d'aquelles que són oficials dels estats membres o de la Unió per gaudir d'un determinat reconeixement o certificació. Les normes discriminatòries en matèria de simbologia són aquelles que presenten la Unió Europea com la representant i protectora d'un seguit de grups lingüístics entre els quals no hi ha el catalanoparlant.

L'única norma de 2019 referent als requisits és el Reglament Delegat (UE) 2019/907, que estableix que qui aspiri a exercir de professor d'esquí ha de fer un examen teòric en el qual una de les activitats és fer una trucada d'emergència en la llengua del país d'acollida i un examen pràctic íntegrament en una de les seves llengües oficials. De les 3 normes en matèria de simbologia, 2 contenen igualment elements discriminatoris en el camp de la documentació, com s'ha dit anteriorment. La norma restant en matèria de simbologia és la Directiva (UE) 2019/2162, que regula els bons garantits europeus i que estableix que l'expressió "Bono Garantizado Europeo" s'ha de traduir a totes les llengües oficials de la Unió i que els estats membres han de vetllar perquè no s'empri per a definir altres categories de bons.

**Disposicions lingüísticament discriminatòries aprovades per les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals el 2019**

	Disposicions comunitàries			Disposicions de les organitzacions internacionals	Total
	Imposen les llengües oficials dels estats	Imposen les llengües oficials de la Unió	Imposen les llengües oficials dels estats o de la Unió conjuntament o indistintament		
Documentació	16	22	9	2	<b>49</b>
Documentació i etiquetatge	0	1	1	0	<b>2</b>
Documentació i simbologia	0	0	2	0	<b>2</b>
Etiquetatge	4	1	14	1	<b>20</b>
Requisits	1	0	0	0	<b>1</b>
Simbologia	0	1	0	0	<b>1</b>
<b>Total</b>	<b>22</b>	<b>25</b>	<b>25</b>	<b>3</b>	<b>75</b>

Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

### **3. Conclusions**

---

A diferència d'altres estats constitutivament plurinacionals i plurilingüístics (com Bèlgica, Suïssa o el Canadà), l'Estat espanyol s'ha erigit a imatge i semblança d'una sola de les seves comunitats constituents. El nacionalisme espanyol, la ideologia política que ha construït l'estat modern espanyol, és una doctrina supremacista castellana, que consagra la superioritat dels elements nacionals castellans, entre ells la llengua, com a "comuns" i dignes d'una protecció i un reconeixement més grans. El nacionalisme espanyol no és quelcom del passat ni el programa polític només d'alguns partits, sinó que és encara avui la ideologia hegemònica a l'Estat espanyol, compartida pels grans partits, pels mitjans de comunicació de masses i també per una bona part dels ciutadans, que s'hi han socialitzat al llarg de la vida. A més, el nacionalisme espanyol i el seu supremacisme cultural i lingüístic són els inspiradors d'alguns dels principals fonaments jurídics de l'Estat establerts a la Constitució espanyola, des de la "indivisió" d'una suposada nació espanyola, "pàtria comuna", fins a l'oficialitat única del castellà en el pla estatal i la imposició a tots els ciutadans del deure de conèixer aquesta llengua.

És des del nacionalisme espanyol que s'ha d'entendre, doncs, que la llengua autòctona d'alguns territoris i materna d'una part de la ciutadania sigui oficial arreu de l'Estat i d'obligat coneixement per a tots els ciutadans, mentre que la resta de llengües autòctones, com el català, només són oficials en alguns territoris i no hi ha cap obligació general de conèixer-les. D'aquestes línies mestres de l'ordenament lingüístic compreses a la Constitució espanyola se'n deriven cada any moltes normes específiques que reforcen la supremacia del castellà i el relegament del català, tant als territoris tradicionalment catalanoparlants com en les institucions que prenen decisions que afecten la vida dels ciutadans que hi viuen. Contra allò que afirma la propaganda recurrent del nacionalisme espanyol de les darreres dècades, el castellà és una llengua fortament regulada i imposada, molt més blindada i protegida legalment que no pas el català. Aquesta realitat salta a la vista si hom observa de manera continuada les publicacions del Butlletí Oficial de l'Estat, com fa regularment la Plataforma per la Llengua amb l'objectiu d'elaborar els informes anuals de legislació discriminatòria lingüísticament.

L'any 2019, fins a 132 normes noves privilegiaven el castellà i relegaven el català als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol o en les administracions amb jurisdicció

sobre aquests territoris. Es tracta d'una xifra molt semblant a la de l'any 2018, quan les normes discriminatòries van ser 138. De les 132 normes de 2019, 57 van ser aprovades per les institucions generals de l'Estat espanyol, un 43,2%. Es tracta d'una xifra gairebé idèntica a la de 2018, quan les 58 normes estatals van representar el 42,0% del total de 138. En la pràctica totalitat dels casos, les normes estatals identifiquen singularment el castellà com a llengua privilegiada, ja sigui perquè és l'única en què es permet de portar a terme una determinada acció, ja sigui perquè és d'obligat coneixement en un àmbit específic, ja sigui perquè és l'única l'ús de la qual es garanteix com un dret.

En el pla europeu i internacional, la xifra de normes discriminatòries també va ser semblant a la de 2018. El 2019, les institucions de la Unió Europea van aprovar 72 disposicions discriminatòries, el 54,1% del total; el 2018 havien estat 75, el 54,3%. El 2019 les organitzacions internacionals amb participació espanyola van aprovar 3 normes privilegiadores del castellà i relegadores del català (el 2,3% del total), 2 menys que el 2018, quan en van ser 5 (el 3,6% del total). Les normes europees i internacionals, en la gran majoria dels casos, no privilegiaven el castellà de manera específica, sinó que la discriminació es derivava de clàusules que protegien les llengües oficials dels estats-membres o de la Unió —en el cas de la Unió Europea—, o els idiomes "nacionals" o "del país" —en el cas de les organitzacions internacionals—, com també del fet que el castellà és l'única llengua que les institucions espanyoles han fet oficial d'estat i han demanat que sigui oficial a la Unió Europea. Això, en definitiva, significa que les normes discriminatòries europees i internacionals tenen el mateix origen que les espanyoles: l'actitud de les institucions de l'Estat, el nacionalisme espanyol i el supremacisme lingüístic.

Els àmbits afectats per les normes discriminatòries lingüísticament són molt variats especialment en el cas de les aprovades per les institucions generals de l'Estat. Per una banda, fins a 12 de les 57 normes estatals regulaven el món de l'empresa i el consum, un 21,1% o una de cada quatre, i les 45 restants regulaven el sector públic, un 78,9%, més de 3 de cada 4. Tot i la preponderància de normes reguladores del sector públic, la incidència destacada de disposicions intervencionistes en el món privat desmenteix un altre dels mites recents del nacionalisme espanyol, que la preponderància del castellà en el món privat es deu senzillament a la voluntat lliure dels ciutadans i del mercat. Per altra banda, les normes estatals afectaven fins a 6 àmbits diferenciats (una norma n'afectava dos): els ajuts (12), la documentació (21), l'educació (10), l'etiquetatge (6), els requisits de coneixement (7) i la simbologia (2).

En el cas de la Unió Europea, la legislació estava encara més focalitzada en el mercat que l'estatal, per les àmplies competències de la Unió Europea en matèria de mercat únic i les

seves limitacions competencials en altres àmbits: 37 de les 72 normes regulaven l'empresa i el consum, un 51,4%, mentre que 35 regulaven el sector públic, un 48,6%. Alhora, la normativa europea tractava 4 àmbits diferenciats, 2 menys que l'estatal: documentació (51), etiquetatge (21), requisits de coneixement (1) i simbologia (3). Pel que fa a la normativa aprovada per les organitzacions internacionals, totes 3 disposicions regulaven el mercat, 2 en l'àmbit de la documentació i 1 en el de l'etiquetatge.

## **4. Annex. Normativa aprovada a les diferents administracions que privilegia i afavoreix el castellà, i relega el català**

---

Aquest annex presenta la llista completa de normes que incorporen regulacions lingüístiques de caràcter discriminatori, perquè imposen de forma exclusiva el castellà en territoris catalanoparlants, perquè hi releguen el català o perquè blinden l'ús o el dret d'ús del castellà en determinats àmbits i institucions sense protegir de manera equivalent el català. Les normes van ser publicades al Butlletí Oficial de l'Estat espanyol (BOE) al llarg de l'any 2019 i en són 132. A continuació, se'n presenten els noms, se n'ofereix una descripció referent a les imposicions lingüístiques. Estan classificades en cinc apartats diferents, depenent de l'origen institucional i, en el cas de les normes europees, de la raó formal que ha justificat el privilegi del castellà: 1) la normativa de les institucions generals de l'Estat espanyol; 2) la normativa europea que imposa el castellà com a llengua oficial d'un estat membre; 3) la normativa europea que imposa el castellà com a llengua oficial de la Unió; 4) la normativa europea que imposa el castellà concurrentment o indistintament com a llengua oficial d'un estat membre i de la Unió, i 5) la normativa de les organitzacions internacionals.

## 4.1. Normativa de l'administració central de l'Estat

- 1. Orden SCB/45/2019, de 22 de enero, por la que se modifica el anexo VI del Real Decreto 1030/2006, de 15 de septiembre, por el que se establece la cartera de servicios comunes del Sistema Nacional de Salud y el procedimiento para su actualización, se regula el procedimiento de inclusión, alteración y exclusión de la oferta de productos ortoprotésicos y se determinan los coeficientes de corrección.**  
S'obliga les empreses que vulguin que els seus productes ortoprotètics es beneficiïn de finançament públic a registrar-los en una aplicació governamental del Sistema Nacional de Salud. En les sol·licituds d'inclusió dels productes, les empreses han d'incloure unes "instrucciones de uso en español".
- 2. Real Decreto 37/2019, de 1 de febrero, por el que se crea la Comisión de selección y se regula el procedimiento para la designación de la terna de candidatos a Fiscal Europeo y candidatos a Fiscal Europeo Delegado en España, a los que se refieren los artículos 16 y 17 del Reglamento (UE) 2017/1939 del Consejo, de 12 de octubre de 2017, por el que se establece una cooperación reforzada para la creación de la Fiscalía Europea.**  
Es tracta d'una norma interna de l'Estat espanyol que desenvolupa un Reglament Europeu sobre la creació d'una fiscalia europea. Aquesta norma diu que els candidats a les posicions de fiscal europeu a Espanya i fiscal delegat europeu a Espanya han de ser ciutadans espanyols i acreditar un coneixement profund d'almenys una de les llengües oficials de la Unió Europea i el coneixement satisfactori d'almenys una altra. Per tant, tots els candidats han de saber castellà (els ciutadans espanyols tenen el deure de conèixer aquesta llengua) i també es té en compte que coneguin com a mínim dues de les vint-i-tres altres llengües oficials de la Unió Europea, algunes de tan petites com el maltès. El coneixement del català no es valora de cap manera, perquè les institucions espanyoles en veten l'oficialitat europea, com també l'estatal.
- 3. Resolución de 14 de enero de 2019, de la Secretaría de Estado de Medio Ambiente, por la que se publican las bases reguladoras para la concesión de becas de formación relacionadas con los fines de la Fundación Biodiversidad. Els candidats a beneficiar-se de les beques de formació de la Fundación Biodiversidad han de presentar tota la documentació necessària en les sol·licituds "en castellano, o traducida de manera oficial al castellano".**

A més, han de tenir "dominio del idioma español", que ha d'estar acreditat documentalment en les candidatures de qui no sigui ciutadà espanyol —els ciutadans espanyols estan obligats constitucionalment a conèixer aquest idioma— o no hagi estat vivint dos anys a l'Estat.

- 4. Orden PCI/155/2019, de 19 de febrero, por la que se aprueban las normas por las que han de regirse los procesos de selección para el ingreso en los centros docentes de formación para la incorporación a la Escala de Cabos y Guardias de la Guardia Civil.**  
Entre els àmbits del temari dels processos selectius per entrar als centres de formació dirigits a la incorporació a l'escala de caporals i guàrdies del cos policial paramilitar de la Guàrdia Civil es llista la matèria Ortografia de la llengua espanyola, com també la de Llengua anglesa. No hi ha, en canvi, cap matèria dirigida a conèixer la llengua catalana, idioma matern d'una part considerable dels ciutadans de l'Estat que en principi aquests funcionaris haurien de fer servir.
- 5. Resolución de 22 de febrero de 2019, de la Subsecretaría, por la que se publica la Resolución de 7 febrero de 2019, conjunta de la Secretaría de Estado de Educación y Formación Profesional y la Secretaría de Estado de Universidades, Investigación, Desarrollo e Innovación, por la que se establecen las adaptaciones de la evaluación de Bachillerato para el acceso a la Universidad a las necesidades y situación de los centros españoles situados en el exterior del territorio nacional, los programas educativos en el exterior, los programas internacionales, los alumnos procedentes de sistemas educativos extranjeros y las enseñanzas a distancia, para el curso 2018-2019.**  
Es preveu que tots els centres educatius oficials d'Espanya a l'estranger avaluïn la llengua i literatura castellana com a assignatura troncal en les proves de final de Batxillerat per a l'accés a la universitat, però no es fa cap previsió que el català sigui igualment una assignatura avaluable. D'aquesta manera, s'assegura que els fills dels ciutadans castellanoparlants a l'estranger estudiïn la seva llengua i en la seva llengua, però no es fa la mateixa protecció dels ciutadans catalanoparlants que es troben en les mateixes circumstàncies.



- 6. Ley 2/2019, de 1 de marzo, por la que se modifica el texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual, aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/1996, de 12 de abril, y por el que se incorporan al ordenamiento jurídico español la Directiva 2014/26/UE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 26 de febrero de 2014, y la Directiva (UE) 2017/1564 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 13 de septiembre de 2017.**

Les entitats de gestió sense seu a l'Estat espanyol que pretenguin prestar-hi serveis han de comunicar-ho al govern espanyol. A més, en aquesta comunicació han de proporcionar, entre altres coses, una versió en castellà dels estatuts corporatius. No es preveu l'opció de proporcionar els estatuts en cap altra llengua, com ara el català.
- 7. Orden SCB/278/2019, de 7 de marzo, por la que se modifica la Orden SPI/2136/2011, de 19 de julio, por la que se fijan las modalidades de control sanitario en frontera por la inspección farmacéutica y se regula el Sistema Informático de Inspección Farmacéutica de Sanidad Exterior.**

Es modifica un annex d'una norma anterior que contenia el document oficial espanyol d'inspecció farmacèutica per a les exportacions de medicaments. Tanmateix, en el document es manté com a motiu de rebuig l'"etiquetado incorrecto".
- 8. Ley 5/2019, de 15 de marzo, reguladora de los contratos de crédito inmobiliario.**

Aquesta norma referma l'obligació ja esmentada en una norma anterior que si determinades comunicacions entre prestadors i prestataris es fan en una llengua diferent de la de la Fitxa Europea d'Informació Normalitzada (FEIN), s'ha de fer constar a la fitxa. Cal recordar que la norma que crea la FEIN (la Directiva 2014/17/UE) presenta en un annex el model que s'ha d'utilitzar, i cada versió lingüística de la norma presenta el model en la corresponent llengua oficial de la Unió. Com que el català no és una llengua oficial de la Unió, no s'ofereix un model en llengua catalana, fet que causa que a Espanya s'utilitzi, de manera generalitzada i amb presumpció de validesa, la versió castellana.
- 9. Orden EFP/301/2019, de 11 de marzo, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de grado superior correspondiente al título de Técnico Superior en Enseñanza y Animación Sociodeportiva.**

Aquesta norma estableix el currículum del cicle formatiu de tècnic superior d'ensenyament i animació socioesportiva, i incorpora la llengua anglesa de manera integrada en un mínim de dos mòduls. Tanmateix, es preveu la possibilitat

- excepcional per a alumnes amb discapacitats relacionades amb l'expressió oral de "cursar todas las enseñanzas de los módulos profesionales en lengua castellana". D'aquesta manera, se sobreentén que aquest mòdul ha de ser en castellà i en anglès o totalment en castellà en casos excepcionals, però que no pot ser pas en català, ni tan sols per als alumnes catalanoparlants amb discapacitats.
- 10. Orden TFP/303/2019, de 12 de marzo, por la que se crean las Subsedes Electrónicas del Portal Funciona y del Portal de la Transparencia, como sedes electrónicas derivadas de la Sede Electrónica del Punto de Acceso General de la Administración General del Estado.**

Es creen dues subseus electròniques de la seu electrònica general de l'administració de l'Estat, que conté el punt d'entrada general de la ciutadania als serveis de les administracions públiques a internet. Les dues subseus creades ara presten servei respectivament als servidors públics i a la ciutadania. En un punt d'aquesta norma es diu que "paulatinamente las subsedes electrónicas posibilitarán el acceso a sus contenidos en las lenguas cooficiales de España". El fet que no es prevegi que l'accés als continguts sigui en català en igualtat d'oportunitats amb el castellà des del mateix moment que es vagin creant els continguts suposa una discriminació i desincentiva, de fet, l'ús del català en aquests serveis.
  - 11. Real Decreto 78/2019, de 22 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento que desarrolla la Ley 49/1999, de 20 de diciembre, sobre medidas de control de sustancias químicas susceptibles de desvío para la fabricación de armas químicas.**

Aquesta norma regula les activitats desenvolupades amb substàncies químiques que podrien ser utilitzades per a la fabricació d'armes, per prevenir el terrorisme i el contraban. Per al control d'aquestes activitats, la norma preveu l'obligatorietat de presentar declaracions periòdiques. A aquest efecte, la norma crea una sèrie de formularis oficials que cal emplenar per informar les autoritats de les previsions, activitats, instal·lacions, etc. Tots aquests formularis es presenten únicament en castellà. La versió en català de la norma no va aparèixer fins un temps més tard.

**12. Orden PCI/361/2019, de 20 de marzo, por la que se establece el modelo y las normas reguladoras del expediente académico del personal de la Guardia Civil.**

Es preveu la possibilitat que els membres del cos paramilitar de la Guàrdia Civil tinguin anotat al seu expedient acadèmic corporatiu les qualificacions, certificacions i acreditacions relacionades, entre altres coses, amb el coneixement de “lenguas cooficiales españolas”. També es manté un “Registro de Actividades Formativas de Interés” que preveu cursos d’aquestes llengües dirigits als membres del cos. Se sobreentén que entre aquestes llengües no s’hi inclou el castellà, que és d’obligatori coneixement de tots els membres del cos, de tots els servidors públics i, de fet, de tots els ciutadans. Així, aquesta norma referma la distinció entre una llengua obligatòria per a tothom i unes altres d’optatives, el coneixement de les quals només pot ser valorat com una “activitat formativa d’interès” o un mèrit.

**13. Real Decreto 130/2019, de 8 de marzo, por el que se regula la Base de Datos Nacional de Subvenciones y la publicidad de las subvenciones y demás ayudas públicas.**

S’imposa l’obligatorietat de complimentar la informació de la “Base de Datos Nacional de Subvenciones” en castellà, “a efectos de permitir su tratamiento homogéneo y su consulta por todos los ciudadanos”. Només es permet de fer servir el català i altres llengües “cooficiales” en la documentació si s’acompanya d’una versió en castellà. En canvi, es permet de fer servir el castellà en exclusiva encara que sigui part d’una administració d’un territori amb més d’una llengua oficial.

**14. Circular 2/2019, de 29 de marzo, del Banco de España, sobre los requisitos del Documento Informativo de las Comisiones y del Estado de Comisiones, y los sitios web de comparación de cuentas de pago, y que modifica la Circular 5/2012, de 27 de junio, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos.**

Es tracta d’una transposició de la Directiva europea 2014/92/UE. A la norma espanyola es preveu que l’estat de les comissions hagi d’estar redactat “en el idioma en el que se ofrezca la cuenta de pago, o en otro idioma acordado por las partes”, sense fer especificacions explícites que discriminin el català. Tanmateix, la normativa europea original diu que aquest document “estará redactado en la lengua oficial del Estado miembro en el que se ofrezca la cuenta de pago, o en otra lengua acordada entre el consumidor y el proveedor de servicios de pago”. Això significa

que, de fet, el ventall de llengües d’entre les quals les autoritats han de triar de partida només abasta les oficials d’estat, i això efectivament és exclouent del català.

**15. Resolución de 19 de marzo de 2019, de la Dirección General de Trabajo, por la que se registra y publica el Convenio colectivo estatal de industrias cárnicas.**

Es preveu que els taquimecanògrafs de les indústries càrniques que prenguin al dictat 100 paraules per minut “en lengua española” i les transcrivin correctament en 10 accedeixin a la categoria de “oficial de segunda”. La interpretació més senzilla és que “lengua española” no és un genèric i fa referència exclusivament al castellà, atès que no s’especifica que el català i les altres llengües pròpies de l’Estat siguin igualment vàlides que el castellà.

**16. Marco de asociación estratégica entre el Gobierno del Reino de España y ONU mujeres (2019-2021), hecho en Nueva York el 14 de marzo de 2019.**

Els acords mitjançant els quals Espanya es compromet a fer contribucions o a atorgar subvencions a l’ONU Dones han d’estar redactats en castellà.

**17. Real Decreto 239/2019, de 5 de abril, por el que se establecen las condiciones para el desarrollo de la actividad de pesca-turismo.**

S’obliga els patrons de vaixells de pesca-turisme a proporcionar als turistes informació sobre la nau i recomanacions sobre les mesures de seguretat i les condicions en què es dugui a terme l’activitat. Aquesta informació ha de ser, com a mínim, en anglès i en castellà. No es fa cap menció de l’obligatorietat de proveir aquesta informació en català ni tan sols en els ports situats en territoris en què el català és oficial.

**18. Real Decreto 306/2019, de 26 de abril, por el que se modifica el Reglamento para la ejecución de la Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas, aprobado por Real Decreto 687/2002, de 12 de julio.**

Es modifica un article d’un reglament anterior sobre marques comercials que obligava que les sol·licituds de registre de les marques es lliuressin en castellà o en una traducció en aquesta llengua. Tanmateix, en el nou redactat es manté aquesta imposició. A més, en els processos de prova d’ús de marques anteriors s’obliga els oponents a presentar les proves en “idioma español”, si convé traduint-les, i es dona l’opció que la part que sol·licita la nul·litat presenti les proves directament si existeix “una base de datos oficial accesible en línea de forma gratuita y en idioma español”.

**19. Real Decreto 260/2019, de 12 de abril, por el que se crea un centro del Instituto Cervantes en Dakar, Senegal.**

Es crea un centre de l'Institut Cervantes a Dakar amb l'objectiu explícit de respondre a “necesidades detectadas en el ámbito de la enseñanza del español”. No es fa cap menció de l'ensenyament de les altres llengües nadiues de l'Estat espanyol.

**20. Real Decreto 284/2019, de 22 de abril, por el que se establecen las disposiciones de aplicación de la reglamentación de la Unión Europea en el sector del lúpulo, y se aprueban las bases reguladoras para la concesión de ayudas estatales de minimis destinadas a dicho sector.**

Es preveu que els embalatges del sector del llúpul portin determinades indicacions, com a mínim, “en una de las lenguas de la Comunidad”, amb referència a la Unió Europea. El català no és llengua oficial de la Unió Europea, per causa del vet espanyol.

**21. Orden APA/511/2019, de 26 de abril, por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de becas de formación práctica para titulados universitarios, en distintas materias del ámbito del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación y sus Organismos Autónomos.**

S'imposa que en la sol·licitud de les beques regulades per aquesta norma tota la documentació s'ha de presentar en castellà o amb una traducció jurada a aquesta llengua. Per tant, no s'admeten documents en català. A més, els candidats han de presentar documentació que acrediti “el dominio del idioma español”, sempre que no siguin ciutadans de l'Estat —a aquests se'ls exigeix constitucionalment el coneixement del castellà— o de països hispanoamericans o que no hagin viscut a l'Estat durant els darrers dos anys. Finalment, es puntua entre 1 i 10 punts els coneixements de “otros idiomas oficiales en la Unión Europea o en terceros países con relevancia en relación con la materia de la beca que se solicita”, sense cap menció a les llengües oficials a l'Estat al marge del castellà.

**22. Resolución de 13 de mayo de 2019, de la Dirección General de Trabajo, por la que se registra y publica el IV Convenio colectivo único para el personal laboral de la Administración General del Estado.**

S'estableix que el coneixement de les llengües oficials diferents del castellà, anomenades de manera imprecisa “lenguas cooficiales”, sigui un mèrit per al personal laboral de l'administració que aspiri a treballar en els territoris en què aquests idiomes són la llengua pròpia, un mèrit que es valora amb un punt

addicional. Això significa que a diferència del castellà, llengua de coneixement obligat de tots els ciutadans, el català no és un requisit per treballar en l'administració general de l'Estat.

**23. Orden PCI/614/2019, de 21 de mayo, por la que se publica el Acuerdo del Consejo de Ministros de 26 de abril de 2019, por el que se recoge el ámbito de aplicación y los requisitos de acceso, y el régimen de los empleados públicos españoles que participan en los programas de expertos nacionales en las Instituciones Europeas y se define un procedimiento común para la preselección de expertos.**

Es preveu que en l'accés als programes europeus per a funcionaris coneguts com a programes d'experts nacionals destacats i d'experts nacionals per al desenvolupament professional, les administracions sol·licitants han de vetllar perquè els candidats tinguin “un conocimiento satisfactorio de una segunda lengua de la Unión Europea”. Implícitament, per tant, els candidats han de conèixer dues llengües oficials de la Unió: el castellà com a idioma oficial de l'Estat espanyol i obligatori de tots els ciutadans, i una altra. A més, s'especifica que en les sol·licituds per participar en aquests dos programes i en el Programa Erasmus per a l'Administració Pública els candidats han d'adjuntar sempre un *curriculum vitae* en castellà i en anglès o una altra llengua de la Unió que s'especifiqui.

**24. Instrucción de 13 de junio de 2019, de la Dirección General de los Registros y del Notariado, sobre el depósito de condiciones generales de la contratación, y el reflejo del mismo en las escrituras de préstamo y en el Registro de la Propiedad, desde la entrada en vigor de la Ley 5/2019, de 15 de marzo, reguladora de los contratos de crédito inmobiliario.**

La Llei 7/1998 de condicions generals de la contractació obliga les entitats financeres a depositar determinats “formularios de los préstamos y créditos hipotecarios” en un registre. Tanmateix, com que la paraula “formulario” té, segons la Real Academia de la Lengua Española, dos significats diferents, la instrucció aprovada ara fa una sèrie de precisions sobre l'abast del terme, en el context de la llei de 1998. Sobre aquest punt, la nova norma mostra els efectes de l'oficialitat única del castellà i la redacció en exclusiva de les lleis generals en aquest idioma. Així, el castellà és la llengua en què les lleis són vàlides i les institucions que ordenen aquest idioma tenen una influència important sobre els significats de les paraules que contenen les normes que afecten tots els ciutadans.

**25. Resolución de 24 de mayo de 2019, de la Secretaría General de Pesca, por la que se publica el listado de denominaciones comerciales de especies pesqueras y de acuicultura admitidas en España.**

Aquesta resolució fa una llista de les denominacions comercials admeses per a la comercialització d'espècies pesqueres a l'Estat espanyol. Aquesta mena de llistes s'aproven periòdicament i desenvolupen les normes europees que insten els estats membres a regular l'etiquetatge. Com és habitual, en la llista de 2019 l'administració central ha elaborat una llista exhaustiva de termes únicament en castellà que són vàlids per a l'etiquetatge arreu de l'Estat, dins i fora del territori tradicionalment castellanoparlant. Ahora, aquesta administració ha permès que les comunitats autònomes incloguin termes addicionals "tradicionales" que són "complementarios" a la llista principal. Per una banda, això significa que moltes espècies de peix comercialitzables només tenen denominacions castellanes, perquè la llista originària i principal l'estableix l'administració central en castellà, sense que les denominacions hagin de ser necessàriament tradicionals. Per altra banda, els termes en català no tenen una versió comuna a tots els territoris catalanoparlants i són tractats de la mateixa manera que les denominacions regionals tradicionals de les diferents parts del territori castellanoparlant, de manera que tant les versions en català com les versions regionals en castellà són subsidiàries d'una versió principal en castellà.

**26. Orden ICT/677/2019, de 17 de junio, por la que se establecen las bases reguladoras de la concesión de subvenciones para el fomento de las solicitudes de patentes y modelos de utilidad por la Oficina Española de Patentes y Marcas, O.A.**

S'enumeren una sèrie de tràmits relacionats amb les patents que seran susceptibles de ser subvencionats per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. S'exclou explícitament la possibilitat de subvencionar les traduccions de les patents a la llengua castellana, que segons la Llei 24/2015, de patents, és l'única llengua vàlida de les patents a l'Estat espanyol. Això significa que els particulars s'han de fer càrrec de les despeses de traduir al castellà les patents redactades en altres llengües. Aquesta norma, per tant, recorda l'obligatorietat de presentar les patents en castellà i no fa res per modificar-la.

**27. Resolución de 7 de junio de 2019, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publica la modificación de los Estatutos de la Federación Española de Baile Deportivo.**

S'estableix que el castellà és la llengua oficial i vehicular de la Federació Espanyola de Ball Esportiu. Es permet que les federacions autonòmiques traduïssin els documents jurídics federatius a les seves llengües respectives, però la versió en castellà sempre té preponderància interpretativa.

**28. Resolución de 7 de junio de 2019, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publica la modificación de los Estatutos de la Real Federación Española de Deportes de Hielo.**

S'imposa el castellà com a única llengua oficial de la Reial Federació Espanyola d'Esports d'Hivern i s'obliga les federacions autonòmiques a adreçar-se a la federació estatal en aquesta llengua. A més, a les competicions d'àmbit estatal cal usar el castellà.

**29. Resolución de 7 de junio de 2019, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publica la modificación de los Estatutos de la Federación Española de Surfing.**

Les llicències de les federacions autonòmiques de surf que habilitin per participar de les competicions d'àmbit estatal d'aquest esport han de consignar les dades "al menos en la lengua española oficial del Estado".

**30. Resolución de 24 de junio de 2019, de la Presidencia de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, por la que se establecen las bases reguladoras de concesión de ayudas para la realización de actividades de formación, información y divulgación relacionadas con su ámbito de competencia.**

Els beneficiaris de les ajudes públiques a la formació, informació i divulgació atorgades per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència tenen el requisit de tenir un "dominio del idioma español", que es pressuposa als ciutadans espanyols —hi estan obligats constitucionalment— i als estrangers que tenen aquesta llengua com a materna; la resta de sol·licitants han d'acreditar aquest domini.

**31. Orden DEF/703/2019, de 19 de junio, por la que se publican las bases reguladoras para la concesión del premio "Fidel Pagés Miravé".**

Per a sol·licitar el premi Fidel Pagés Miravé, que té un import màxim de 9.000€, cal presentar projectes, obres i treballs científics relacionats amb les ciències de la salut, especialment amb la sanitat militar. Aquests projectes han d'estar redactats en castellà o anglès.

**32. Resolución de 28 de junio de 2019, de la Dirección General de Trabajo, por la que se corrigen errores en la de 13 de junio de 2019, por la que se registra y publica el III Convenio colectivo de Puertos del Estado y Autoridades Portuarias.**

Per posicions relacionades amb comunicació i relacions institucionals dins del sistema de ports de l'Estat cal tenir capacitat de "comunicarse en lengua española de una forma lógica, correcta y fluida". No es diu res de la llengua catalana.

**33. Orden TEC/752/2019, de 8 de julio, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión de subvenciones del Programa de ayudas a proyectos singulares en materia de movilidad sostenible (Programa MOVES Proyectos Singulares).**

Aquesta ordre ministerial estableix un programa d'ajudes a projectes singulars de gestió integrada de la mobilitat en l'àmbit urbà i metropolità, i també a projectes relatius a desenvolupaments experimentals i innovadors relacionats amb la utilització del vehicle elèctric. Els sol·licitants d'aquestes subvencions han de presentar unes sol·licituds electròniques i aportar una sèrie de documents en llengua castellana. No es permet d'aportar aquesta documentació en català.

**34. Orden EFP/792/2019, de 18 de julio, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de Formación Profesional Básica correspondiente al Título Profesional Básico en Acceso y conservación en instalaciones deportivas.**

Aquesta ordre ministerial estableix que les estratègies de comunicació oral i les estratègies de comunicació escrita en llengua castellana, com també l'estudi de textos en castellà tant d'abans del segle XIX com de després, són matèries d'estudi obligatori en el cicle formatiu de formació professional bàsica en accés i conservació en instal·lacions esportives. Aquests continguts s'han d'estudiar en el marc dels mòduls Comunicació y sociedad I i Comunicació y sociedad II. No es fa cap previsió equivalent per a la llengua catalana i s'entén que la seva inclusió o no queda a l'arbitri de les comunitats autònomes en la regulació de la seva part del currículum. Així, l'Estat imposa a tots els estudiants d'aquesta titulació l'estudi d'una sola de les llengües autòctones de l'Estat, mentre que les altres llengües només poden ser incloses posteriorment per les administracions regionals dins del seu àmbit territorialment més limitat.

**35. Orden SCB/801/2019, de 11 de julio, por la que se publica el texto refundido de los Estatutos de Cruz Roja Española.**

La denominació de la branca espanyola de la Creu Roja és en castellà, Cruz Roja Española a tot arreu del territori de l'Estat. Les comunitats autònomes poden, potestativament, utilitzar en la denominació i retolació la denominació equivalent en les llengües pròpies, però "siempre junto a la de 'Cruz Roja Española'".

**36. Resolución de 12 de julio de 2019, de la Dirección General de Trabajo, por la que se registra y publica el XII Convenio colectivo de centros de asistencia y educación infantil.**

Els centres han de facilitar als treballadors que ho demanin cursos de "la lengua en la región autónoma donde radique el centro". Això significa que no es considera el coneixement del català com a obligatori per exercir, mentre que el coneixement del castellà és indispensable, perquè està imposat a tots els ciutadans per la constitució espanyola.

**37. Acuerdo de 11 de julio de 2019, de la Comisión Permanente del Consejo General del Poder Judicial, por el que se aprueba la Instrucción 1/2019, sobre propuestas de medidas de apoyo judicial.**

El coneixement de "la lengua y el derecho sustantivo propios" és una circumstància que s'ha de valorar en la comissió de serveis de jutges de suport quan hi hagi diversos peticionaris. El coneixement del castellà és obligatori per a tots els jutges i, per tant, no es considera un mèrit per valorar sinó un deure bàsic.

**38. Orden DEF/849/2019, de 29 de julio, por la que se aprueba el currículo de la enseñanza de formación para el acceso a la escala de suboficiales del Cuerpo General de la Armada y del Cuerpo de Infantería de Marina, mediante la forma de ingreso sin exigencia de titulación previa.**

Els sergents de l'escala de suboficials del cos d'infanteria de marina de l'armada espanyola i els sergents de l'escala de suboficials del cos general de l'armada espanyola han de poder interpretar, transmetre i executar ordres i idees en castellà i en anglès. Del català no se'n diu res.

- 39. Orden ICT/851/2019, de 25 de julio, por la que se regula la declaración de fiestas de interés turístico nacional e internacional.**  
Aquesta norma regula la informació oficial sobre les festes “de interés turístico internacional” i les festes “de interés turístico nacional”. Per a les “nacionales”, s'exigeix que a la pàgina web la informació sigui en castellà, en anglès i, “en su caso”, en la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma en què se celebri la festa. Per a les internacionals, en canvi, només s'exigeix que la informació a la web estigui disponible com a mínim en castellà i en anglès. Els perfils oficials a les xarxes socials que difonguin les festes d'interès turístic internacional també han d'estar, com a mínim, en castellà i en anglès.
- 40. Real Decreto 510/2019, de 30 de agosto, por el que se regula la concesión directa de una subvención, en el ámbito de competencias del Ministerio de Ciencia, Innovación y Universidades, a la Real Academia Española para la financiación de gastos de funcionamiento de su actividad.**  
Aquesta norma atorga una subvenció de 16.661.290€ en quatre anys a la Real Academia Española, sense convocar una convocatòria pública de subvenció, amb la justificació que té una “especial naturaleza jurídica” i que la seva missió principal és “única entre las instituciones españolas”, atès que vetlla per la unitat, propietat, correcció i “esplendor” de la llengua castellana. Aquesta subvenció es tracta d'una ajuda molt quantiosa i molt superior a allò que el govern espanyol destina a la difusió, promoció i protecció del català —la unitat, directament, la combat. De fet, el mateix mes d'agost es va publicar al BOE una altra norma, el “Real Decreto 496/2019, de 23 de agosto, por el que se regula la concesión directa de diversas subvenciones al Instituto de España, a las Reales Academias y a otras entidades”, que atorga a l'Institut d'Estudis Catalans la xifra molt més modesta de 283.070€.
- 41. Resolución de 20 de agosto de 2019, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publican los Estatutos de la Federación Española de Bádminton.**  
S'imposa l'obligació que les llicències habilitadores per a competicions d'àmbit estatal estiguin redactades “al menos en lengua española, oficial de Estado”.
- 42. Orden EFP/923/2019, de 4 de septiembre, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de grado superior correspondiente al título de Técnico Superior en Acondicionamiento Físico.**  
S'estableix que el currículum del cicle formatiu de tècnic de condicionament físic ha d'incorporar l'anglès en almenys dos mòduls. Tanmateix, determinats alumnes amb

discapacitats poden demanar excepcionalment de cursar “todas las enseñanzas de los módulos profesionales en lengua castellana”. Així, s'entén que al marge d'aquests dos mòduls, la resta del cicle formatiu és en castellà i que, en casos excepcionals, es poden cursar en aquesta llengua els mòduls que de normal són en anglès. El català no s'esmenta enlloc i, per tant, tampoc no es tenen en compte les necessitats dels alumnes catalanoparlants amb discapacitats.

- 43. Resolución 17 de septiembre de 2019, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publica la modificación de los Estatutos de la Federación Española de Baile Deportivo.**  
S'estableix el castellà com a única llengua oficial i vehicular de la federació estatal de ball esportiu. Tot i que s'autoritza les federacions de comunitats autònomes amb altres llengües oficials a traduir els textos jurídics federatius, es parteix d'una desigualtat de base: la federació comuna funciona únicament en castellà i els altres idiomes només poden ser utilitzats de més a més i per decisió d'entitats territorials. A més, s'especifica que els textos federatius en castellà sempre han de tenir prevalença interpretativa en cas de discrepància amb les versions en altres llengües.
- 44. Marco de Asociación Estratégica entre el Gobierno del Reino de España y el Programa de las Naciones Unidas para el Desarrollo 2019-2021, hecho en Nueva York el 22 de septiembre de 2019.**  
Les contribucions espanyoles al Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) es fan mitjançant dos procediments possibles, un acord del Consell de Ministres espanyol o una subvenció de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament. En tots dos casos, els documents han d'estar obligatòriament redactats en llengua castellana. Addicionalment, el PNUD ha de presentar informes anuals del pressupost regular i d'altres sobre contribucions en fons fiduciaris, programes i projectes quan s'esdevinguin, uns informes que han de ser tots redactats “preferiblemente en idioma español o, en su defecto, en inglés”.
- 45. Orden ICT/1067/2019, de 17 de octubre, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión del premio a la mejor tesis doctoral relacionada con la metrología.**  
Les obres candidates al premi poden estar redactades “en cualquiera de las lenguas oficiales españolas o en lengua inglesa” i a l'exemplar de la tesi presentat s'hi ha d'adjuntar un resum descriptiu en una d'aquestes llengües. Tanmateix, si es tracta d'una tesi amb menció de “Doctorado internacional”, cal presentar el resum en castellà.

**46. Real Decreto 552/2019, de 27 de septiembre, por el que se aprueban el Reglamento de seguridad para instalaciones frigoríficas y sus instrucciones técnicas complementarias.**

Les instruccions d'ús dels refrigerants han de ser proveïts per l'empresa frigorista, que ha d'incloure-hi indicacions de funcionament del sistema de refrigeració i precaucions que s'han d'adoptar en cas d'avaria o de fugues. Les instruccions han de redactar-se en tots els casos en castellà i, potestativament, poden ser en altres llengües acordades per l'empresa frigorista i el titular de la instal·lació. A més, les empreses frigoristes tenen l'obligació d'informar els usuaris de determinades precaucions necessàries per a l'ús de frigorífics especialment sensibles, o alternativament els han de lliurar un manual de servei del fabricant "en español".

**47. Real Decreto 596/2019, de 18 de octubre, por el que se modifica el Real Decreto 1247/1999, de 16 de julio, sobre reglas y normas de seguridad aplicables a los buques de pasaje que realicen travesías entre puertos españoles.**

A tots els vaixells cal que hi hagi exposats de manera permanent un seguit de plànols i fulletons amb informació sobre prevencions de riscos i perills, i també d'accessos i altres detalls necessaris per als oficials de la tripulació. Aquests plànols i fulletons han d'estar redactats en l'idioma oficial de l'estat d'abanderament de la nau i, si aquest idioma no és l'anglès o el francès, també en una traducció a un d'aquests idiomes. A més, si el vaixell fa travessies a altres estats membres de la Unió Europea, cal que les informacions estiguin igualment traduïdes a l'idioma oficial d'aquests estats, si no es tracta de l'anglès ni del francès.

**48. Circular 1/2019, de 11 de noviembre, del Comisionado para el Mercado de Tabacos, por la que se aprueba el modelo específico para la comunicación de los precios de venta al público y de los etiquetados, envasados y presentaciones de los productos del tabaco.**

S'imposa l'obligació que cada unitat d'envasament de tabac tingui l'embalatge exterior i el mateix producte etiquetats en castellà. Que es compleix aquest requisit ha de quedar clar en les sol·licituds de comercialització de productes dels fabricants i importadors de cigarretes i tabac al Comisionado para el Mercado de Tabacos.

**49. Real Decreto 661/2019, de 18 de noviembre, por el que se regula la concesión directa de subvenciones para gastos de funcionamiento de fundaciones y asociaciones vinculadas con partidos políticos con representación en las Cortes Generales que realicen actividades de estudio y desarrollo del pensamiento político y social.**

Aquesta norma regula la concessió de subvencions directes a les fundacions i associacions de partits polítics, en el camp concret de les activitats relacionades amb l'estudi i el desenvolupament del pensament polític i social. S'obliga a adjuntar a les sol·licituds de subvenció determinada documentació en suport electrònic. Aquesta documentació ha de ser obligatòriament en castellà o traduïda al castellà.

**50. Resolución de 30 de octubre de 2019, del Consejo de Seguridad Nuclear, por la que se establecen las bases reguladoras y se convocan becas de formación para la especialización en materia de Seguridad Nuclear y Protección Radiológica.**

S'imposa com a requisit general dels beneficiaris de beques de formació en seguretat nuclear i protecció radiològica que posseïxin "plena capacidad de obrar y con dominio hablado y escrito del idioma español". A més, es valora amb fins a dos punts que els candidats tinguin "conocimientos de otros idiomas oficiales en la Unión Europea o en terceros países con relevancia en relación con la materia de la beca que se solicita". En aquest aspecte, el castellà és un requisit obligatori i els idiomes oficials de la Unió Europea (alguns molt menys parlats que el català) són un mèrit, mentre que el català no sembla que hagi de ser tingut en compte en pràcticament cap circumstància.

**51. Orden FOM/1146/2019, de 13 de noviembre, por la que se completa el régimen aplicable al personal aeronáutico en materia de competencia lingüística.**

L'Agència Estatal de Seguretat Aèria, a petició de l'interessat, ha d'anotar en les llicències el nivell de castellà i d'anglès que tingui. Per fer ús del radiotelèfon, els titulars d'una llicència de pilot han de tenir una anotació de radiotelefonía en castellà o en anglès, i han hagut de passar les proves pertinents de comunicació radiotelefònica en la llengua pertinent d'aquestes dues. Els pilots o controladors aeris que facin d'avaluadors han de tenir anotat a les seves llicències un nivell d'expert (o, en algun cas, un nivell avançat) en competència lingüística en la llengua corresponent. A efectes de les anotacions, es poden considerar parlants nadius de castellà aquells que tinguin la ciutadania espanyola o d'altres països on el castellà és una llengua oficial, o hagin nascut a l'Estat espanyol o en un altre estat hispanoparlant.

**52. Acuerdo entre el Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social del Reino de España y la Organización Internacional para las Migraciones (OIM) para la realización de proyectos en las áreas temáticas de reasentamiento, retorno voluntario asistido y reintegración, reubicación e integración, hecho en Madrid el 20 de agosto de 2019.**

S'acorda que dins de territori espanyol, l'Organització Internacional per a les Migracions elaborarà material informatiu per als immigrants de Mali en castellà, francès i bambara. No es preveu en cap cas que se'ls ofereixi informació en català, tampoc quan visquin en zones tradicionalment o majoritàriament catalanoparlants.

**53. Resolución de 3 de diciembre de 2019, de la Dirección de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se establecen las bases para el desarrollo de los exámenes electrónicos de conocimientos teóricos, para la obtención de licencias de piloto (FCL) en las categorías de planeador y globo.**

Es preveu que se superin dos exàmens per obtenir les llicències de pilot i s'especifica que aquests exàmens estiguin redactats "en español". En els casos de conversió d'una llicència d'un estat tercer, es pot fer l'examen "en español o inglés (a demanda)", però no es preveu que es pugui fer en català.

**54. Orden EFP/1216/2019, de 11 de diciembre, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de grado superior correspondiente al título de Técnico Superior en Electromedicina clínica.**

En el marc dels estudis de tècnic superior en electromedicina clínica, es preveu que, de manera excepcional per a qui ho demani i també per als alumnes amb discapacitat, es flexibilitzi el requisit que alguns mòduls es facin en llengua anglesa perquè puguin cursar totes les matèries en castellà. No es fa cap menció que ho puguin fer en català. Curiosament, una altra ordre ministerial del mateix dia, que regula el títol de tècnic superior de gestió de l'aigua, té una mesura similar d'exempció de fer els mòduls en anglès; però, en canvi, diu que es poden cursar les matèries en la llengua materna de l'alumne i no tan sols en castellà. Es tracta de la "Orden EFP/1217/2019, de 11 de diciembre, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de grado superior correspondiente al título de Técnico Superior en Gestión del agua".

**55. Orden EFP/1218/2019, de 11 de diciembre, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de grado superior correspondiente al título de Técnico Superior en Organización y control de obras de construcción.**

Aprovada el mateix dia que l'anterior, aquesta norma estableix la mateixa pràctica discriminatòria en uns estudis diferents, els de tècnic superior d'organització i control d'obres de construcció. La norma preveu que, de manera excepcional per a qui ho demani i també per als alumnes amb discapacitat, es flexibilitzi el requisit que alguns mòduls es facin en llengua anglesa perquè puguin cursar totes les matèries en castellà. Del català no se'n diu res.

**56. Real Decreto 736/2019, de 20 de diciembre, de régimen jurídico de los servicios de pago y de las entidades de pago y por el que se modifican el Real Decreto 778/2012, de 4 de mayo, de régimen jurídico de las entidades de dinero electrónico, y el Real Decreto 84/2015, de 13 de febrero, por el que se desarrolla la Ley 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito.**

El Banc d'Espanya ha d'incloure a la seva web una guia per a sol·licitants que informi sobre els tràmits, requisits legals i criteris tant en castellà com en anglès. No es preveu que aquesta informació hagi d'estar disponible en català.

**57. Resolución de 13 de diciembre de 2019, de la Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado, por la que se publica el Concierto suscrito con DKV Seguros y Reaseguros, SAE, para el aseguramiento de la asistencia sanitaria a los mutualistas destinados y/o residentes en el extranjero y sus beneficiarios durante los años 2020 y 2021.**

En el concert subscrit per la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat amb l'empresa d'assegurances DKV Seguros y Reaseguros s'especifica que DKV tingui un servei d'informació i assistència telefònica de 24 hores al dia, 365 dies de l'any, que sigui "en español". A més, els mutualistes també han de disposar d'aquesta informació a la pàgina web de l'empresa, que ha d'estar disponible igualment "en español". Els models de sol·licitud i de liquidació també han d'estar disponibles en aquesta llengua, tant físicament com a la pàgina web en castellà.



## 4.2. Normativa de la Unió Europea que imposa el castellà perquè només permet llengües oficials dels estats membres

58. **REGLAMENTO (UE) 2019/4 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 11 de diciembre de 2018 relativo a la fabricación, la comercialización y el uso de piensos medicamentosos, por el que se modifica el Reglamento (CE) n.o 183/2005 del Parlamento Europeo y del Consejo y se deroga la Directiva 90/167/CEE del Consejo.**

S'obliga els mescladors mòbils a tenir al vehicle una còpia d'una sèrie de documents en "la lengua oficial del Estado miembro en el que tenga lugar la fabricación de los piensos medicamentosos". El català queda exclòs d'aquesta obligació perquè no és oficial a l'Estat espanyol. També s'imposa la presència en l'etiquetatge d'indicacions com "pienso medicamentoso" o "producto intermedio para la fabricación de pienso medicamentoso". Com que no existeix una versió oficial de la norma en català, perquè de les llengües pròpies de l'Estat només el castellà és oficial a la Unió Europea, se sobreentén que el català queda exclòs com a llengua obligada en la presentació d'aquestes indicacions de l'etiquetatge.

59. **REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/109 DE LA COMISIÓN de 24 de enero de 2019 por el que se autoriza una ampliación del uso del aceite de Schizochytrium sp. como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo, y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470.**

S'autoritza la venda de l'oli de Schizochytrium com a aliment amb una sèrie d'obligacions d'etiquetatge. A la versió de la norma per a l'Estat espanyol, que és en llengua castellana, només s'ofereix l'expressió per a l'etiquetatge en castellà: "aceite de la microalga Schizochytrium sp.". Com que el català no és llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió de la norma en català. A més, la norma europea que regula l'etiquetatge alimentari, el Reglament (UE) 1169/2011, no permet que les autoritats requereixin l'etiquetatge dels aliments en llengües que no siguin les oficials de la Unió Europea.

60. **REGLAMENTO (UE) 2019/125 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 16 de enero de 2019 sobre el comercio de determinados productos que pueden utilizarse para aplicar la pena de muerte o infligir tortura u otros tratos o penas crueles, inhumanos o degradantes.**

Els exportadors o importadors, després que hagin completat els tràmits duaners, han de presentar un formulari que provi que han obtingut la corresponent llicència d'exportació o importació. Aquesta norma permet que l'estat membre on es portin a terme aquests tràmits exigeixi que el formulari es tradueixi a la seva llengua oficial. D'aquesta manera, a Espanya l'única llengua exigible és el castellà, però no pas el català.

61. **DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2019/294 DE LA COMISIÓN de 18 de febrero de 2019 por la que se establece la lista de territorios y terceros países desde los que se autorizan las importaciones en la Unión de perros, gatos y hurones, así como el modelo de certificado zoonosanitario para esas importaciones.**

Els certificats zoonosanitaris per a la importació de gossos, gats i fures a la Unió Europea de tercers països s'han de redactar en almenys una de les llengües oficials de l'estat membre del lloc d'inspecció fronterera d'entrada a la Unió i de l'estat membre de destinació. A més, es deixa la potestat als estats d'especificar l'obligatorietat que aquests certificats estiguin redactats en la llengua oficial d'un altre estat membre. El català queda, per tant, fora d'aquestes provisions.

62. **REGLAMENTO (UE) 2019/343 DE LA COMISIÓN de 28 de febrero de 2019 por el que se establecen excepciones a lo dispuesto en el artículo 1, apartado 3, del Reglamento (CE) n.o 1924/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo relativo a las declaraciones nutricionales y de propiedades saludables en los alimentos para el uso de determinados descriptores genéricos.**

Un reglament europeu anterior, el Reglament (CE) n.o 1924/2006, prohibia l'ús de denominacions i declaracions per a la venda de productes que induïssin el consumidor a creure que eren saludables si no complien una sèrie de requisits que ho justificassin. Tanmateix, aquell reglament també preveia la possibilitat de fer excepcions per a "descriptors genèrics". La norma aprovada el 2019 concreta algunes d'aquestes excepcions i explicita denominacions acceptables per a diferents estats membres. Per al cas de l'estat espanyol, considera que el terme "tónica" és un "descriptor genèric" que es pot fer servir per a la venda de productes sense que calgui demostrar-ne efectes saludables. El fet que s'expliciti aquest terme castellà i se'l vinculï a l'Estat espanyol, i que no se'n proveeixi l'equivalent català ("tònica") sembla suggerir que a Espanya només es pot comercialitzar amb la denominació castellana.

- 63. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/410 DE LA COMISIÓN de 29 de noviembre de 2018 por el que se establecen normas técnicas de ejecución relativas a los pormenores y la estructura de la información que deban notificar, en el ámbito de los servicios de pago, las autoridades competentes a la Autoridad Bancaria Europea de conformidad con la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlamento Europeo y del Consejo.**

Aquesta norma fa una llista d'informacions que les autoritats estatals han de notificar a l'Autoritat Bancària Europea. A la llista hi ha tota mena de referències a l'obligació de presentar i d'especificar determinades qüestions en "la lengua nacional del Estado miembro de que se trate". A més, en diversos casos es fa la següent previsió: "En el caso de los Estados miembros en los que existe más de una lengua nacional oficial, la dirección se indicará en al menos una de las lenguas oficiales. Si la dirección se indica en más de una lengua nacional oficial, deberán estar separadas por una barra '/'". Com que Espanya només ha fet llengua oficial d'estat el castellà, les autoritats espanyoles només entenen aquest idioma com a "lengua nacional" i "lengua nacional oficial", i això significa que en casos com aquest només utilitzen el castellà.

- 64. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2019/428 DE LA COMISIÓN de 12 de julio de 2018 que modifica el Reglamento de Ejecución (UE) n.o 543/2011 en lo que atañe a las normas de comercialización en el sector de las frutas y hortalizas.**

Les fruites i verdures d'un estat membre de la Unió Europea han d'estar indicades en la llengua "del país de origen o en cualquier otra lengua comprensible por los consumidores del país de destino". Per tant, es dona l'opció als comercialitzadors d'indicar el producte en les llengües oficials de l'estat originari, fet que exclou el català per la negativa dels principals partits espanyols de fer-ne un idioma oficial de l'Estat. A més, es modifica un reglament anterior (el "Reglamento de ejecución (UE) No 543/2011") per, entre altres coses, modificar les mencions obligatòries de determinats productes en l'etiquetatge; aquestes mencions, tanmateix, continuen presentant-se en la versió castellana de la norma, que és la que utilitza l'Estat espanyol, únicament en castellà. De fet, cal recordar que la norma europea que regula l'etiquetatge alimentari, el Reglament (UE) 1169/2011, no permet que les autoritats requereixin l'etiquetatge dels aliments en llengües que no siguin les oficials de la Unió Europea.

- 65. DIRECTIVA (UE) 2019/520 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 19 de marzo de 2019 relativa a la interoperabilidad de los sistemas de telepeaje de carretera y por la que se facilita el intercambio transfronterizo de información sobre el impago de cánones de carretera en la Unión.**

Quan un estat membre en què s'hagi produït un impagament del cànon de carretera per part de ciutadans d'altres estats comenci un procediment administratiu per exigir-ne el pagament ha d'enviar a aquests ciutadans una notificació en la llengua del document de matriculació del vehicle o en una de les llengües oficials de l'estat membre de matriculació. Cal recordar que el català no és llengua oficial de l'Estat espanyol.

- 66. Estatutos de la Infraestructura de Investigación Euro-Argo como Consorcio de Infraestructuras de Investigación Europeas (ERIC Euro-Argo).**

Es preveu la possibilitat d'utilitzar "una lengua oficial del país de acogida del ERIC Euro-Argo para la comunicación con las autoridades de dicho país". A l'inici el país d'acollida serà França, però cada 5 anys es revisarà aquesta decisió i la seu es podrà traslladar a un altre estat membre del consorci. A l'Estat espanyol només el castellà és llengua oficial de l'estat.

- 67. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/627 DE LA COMISIÓN de 15 de marzo 2019 por el que se establecen disposiciones prácticas uniformes para la realización de controles oficiales de los productos de origen animal destinados al consumo humano, de conformidad con el Reglamento (UE) 2017/625 del Parlamento Europeo y del Consejo, y por el que se modifica el Reglamento (CE) n.o 2074/2005 de la Comisión en lo que respecta a los controles oficiales.**

En els controls oficials estatals dels productes d'origen animal destinats al consum humà en què els animals proveniu d'explotacions d'altres estats membres, les autoritats han de comunicar els resultats a l'estat de procedència. Per a aquestes comunicacions han de fer servir uns models que s'han d'enviar en les llengües oficials de tots dos estats o, si arriben a un acord, en una altra llengua. Com que el català no és llengua oficial de l'Estat espanyol, les comunicacions amb Espanya han de ser de partida en castellà.

- 68. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2019/907 DE LA COMISIÓN de 14 de marzo de 2019 por el que se establece una prueba común de formación para instructores de esquí de conformidad con el artículo 49 ter de la Directiva 2005/36/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 7 de septiembre de 2005, relativa al reconocimiento de las cualificaciones profesionales.**

Per ser instructor d'esquí cal fer una prova de seguretat que consisteix, entre d'altres coses, en un examen teòric i un de pràctic. En l'examen teòric hi ha un mòdul que consisteix a fer una trucada d'emergència en la llengua del país d'acollida d'uns serveis locals de salvament. L'examen pràctic s'ha de fer en una de les llengües oficials de l'estat membre en què es faci la prova.

- 69. DIRECTIVA (UE) 2019/883 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 17 de abril de 2019 relativa a las instalaciones portuarias receptoras a efectos de la entrega de desechos generados por buques, por la que se modifica la Directiva 2010/65/UE y se deroga la Directiva 2000/59/CE (texto pertinente a efectos del EEE).**

Es preveu que els estats membres han de posar a disposició dels operadors de vaixells i del públic la informació relacionada amb la disponibilitat de determinades instal·lacions portuàries, i que aquesta informació ha d'estar redactada en una llengua oficial de l'estat membre en què hi hagi el port. Els imports de determinades tarifes i de determinades bases de càlcul relacionades amb el rebuig generat pels vaixells també s'han de posar a disposició dels usuaris en una llengua oficial de l'estat membre. Això significa que als ports dels territoris de llengua catalana de l'Estat espanyol només s'obliga a l'ús del castellà, atès que és l'única llengua oficial d'estat.

- 70. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/621 DE LA COMISIÓN de 17 de abril de 2019 relativo a la información técnica necesaria para las inspecciones técnicas de los elementos que deben inspeccionarse, al uso de los métodos de inspección recomendados y por el que se establecen normas detalladas acerca del formato de los datos y de los procedimientos de acceso a la información técnica pertinente.**

S'especifica que els fabricants han de facilitar a les autoritats administratives la informació tècnica dels seus vehicles en la llengua o les llengües oficials de l'estat membre on hi hagi el centre d'inspecció, o en un altre idioma que decideixi l'autoritat competent d'aquest estat.

- 71. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1027 DE LA COMISIÓN de 21 de junio de 2019 por el que se aprueba una modificación que no es de menor importancia del pliego de condiciones de una denominación inscrita en el Registro de Denominaciones de Origen Protegidas y de Indicaciones Geográficas Protegidas [“Tiroler Speck” (IGP)].**

Es permet que en l'etiquetatge dels productes amb indicació geogràfica Tiroler Speck s'hi afegixin, de manera separada a la indicació mateix, termes complementaris “en el idioma del país en el que se esté comercializando”. L'especificació que ha de ser “l'idioma del país” exclou el català, perquè la Constitució espanyola reconeix únicament el castellà com a llengua oficial d'Estat.

- 72. REGLAMENTO (UE) 2019/1009 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 5 de junio de 2019 por el que se establecen disposiciones relativas a la puesta a disposición en el mercado de los productos fertilizantes UE y se modifican los Reglamentos (CE) n.o 1069/2009 y (CE) n.o 1107/2009 y se deroga el Reglamento (CE) n.o 2003/2003.**

Els documents i correspondència relatius als procediments d'avaluació de conformitat d'un producte fertilitzant UE s'han de redactar en la llengua o les llengües oficials de l'estat membre en què es trobi establert l'organisme notificat competent per aplicar els procediments d'avaluació de conformitat, o alternativament en una llengua que aquest organisme accepti.

- 73. DIRECTIVA (UE) 2019/1023 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 sobre marcos de reestructuración preventiva, exoneración de deudas e inhabilitaciones, y sobre medidas para aumentar la eficiencia de los procedimientos de reestructuración, insolvencia y exoneración de deudas, y por la que se modifica la Directiva (UE) 2017/1132 (Directiva sobre reestructuración e insolvencia).**

Els estats membres han de facilitar una llista de comprovació per als plans de reestructuració, que ha d'adaptar-se a les necessitats de les pimes i incloure directrius sobre com s'han de redactar els plans de reestructuració segons la normativa estatal. Aquestes llistes, els estats les han de publicar en les seves llengües oficials i “en al menos otra lengua, en particular una lengua utilizada en las transacciones comerciales Internacionales”. Això significa que en les llistes publicades per l'Estat espanyol el castellà sempre hi ha de ser present, com a llengua oficial de l'estat, i l'ús del català queda a l'arbitri de l'administració.

**74. DIRECTIVA (UE) 2019/1151 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 por la que se modifica la Directiva (UE) 2017/1132 en lo que respecta a la utilización de herramientas y procesos digitales en el ámbito del Derecho de sociedades.**

Els estats membres han de posar a disposició del públic models en línia per a la constitució de societats, a través de la passarel·la digital única europea. Els models han d'estar en "una llengua oficial de la Unió àmpliament compresa per el mayor número posible de usuarios transfronterizos". A més, s'afegeix que la disponibilitat de models en llengües diferents de la llengua o llengües oficials de l'Estat membre en qüestió respon només a la voluntat d'informar, a excepció de si l'estat membre decideix que també es poden constituir societats emplenant formularis en aquests idiomes.

**75. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1189 DE LA COMISIÓN de 8 de julio de 2019 que modifica el Reglamento (CE) n.o 2368/2002 del Consejo, por el que se aplica el sistema de certificación del proceso de Kimberley para el comercio internacional de diamantes en bruto.**

Els certificats UE han de ser en anglès i, quan pertoqui, en la llengua o les llengües oficials de l'estat membre en qüestió.

**76. REGLAMENTO (UE) 2019/1238 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 relativo a un producto paneuropeo de pensiones individuales.**

Es diu que si en un estat membre es comercialitza un producte paneuropeu de pensions individuals en una o diverses llengües oficials de l'estat, el document de dades fonamentals ha d'estar redactat en aquestes mateixes llengües, com a mínim. A més, els promotors i distribuïdors d'aquests productes estan obligats a mantenir procediments per a la resolució de reclamacions, que han d'estar disponibles en una llengua oficial de l'estat membre triada pel client. Finalment, els estalviadors poden canviar de promotor si, en una decisió informada, presenten una sol·licitud al seu promotor actual redactada en una llengua oficial de l'estat membre o en una llengua acordada entre les parts.

**77. REGLAMENTO (UE) 2019/1239 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 por el que se crea un entorno europeo de ventanilla única marítima y se deroga la Directiva 2010/65/UE.**

Els estats membres han de garantir un servei d'atenció als usuaris i una pàgina web d'atenció en línia per a la finestra única marítima nacional amb unes determinades condicions, entre les quals que les instruccions siguin en les llengües oficials de l'estat membre en qüestió.

**78. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/2007 DE LA COMISIÓN de 18 de noviembre de 2019 por el que se establecen disposiciones de aplicación del Reglamento (UE) 2017/625 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a las listas de animales, productos de origen animal, productos reproductivos, subproductos animales y productos derivados y paja y heno sujetos a controles oficiales en los puestos de control fronterizos, y por el que se modifica la Decisión 2007/275/CE.**

Determinats productes compostos que no continguin productes càrnics estan eximits dels controls oficials si compleixen uns determinats requisits. Un d'aquests requisits és que estiguin etiquetats en una llengua oficial d'un estat membre la Unió.

**79. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2019/2122 DE LA COMISIÓN de 10 de octubre de 2019 por el que se completa el Reglamento (UE) 2017/625 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a determinadas categorías de animales y mercancías exentas de controles oficiales en los puestos de control fronterizos y a los controles específicos del equipaje personal de los pasajeros y de las pequeñas partidas de mercancías expedidas para personas físicas y que no estén destinadas a comercializarse, y por el que se modifica el Reglamento (UE) n.o 142/2011 de la Comisión.**

En els punts d'entrada a la Unió Europea, les autoritats estatals competents han d'exhibir informació sobre les mercaderies que formen part de l'equipatge personal dels passatgers i es destinin al seu consum o ús personal. Aquesta informació es presenta en cartells que han d'estar redactats com a mínim en una llengua oficial de l'estat membre d'introducció a la Unió. Com que el català no és llengua oficial de l'Estat espanyol, en aquests punts d'entrada l'única llengua exigida de partida és el castellà.

### 4.3. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió

80. **REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2019/33 DE LA COMISIÓN de 17 de octubre de 2018 por el que se completa el Reglamento (UE) n.o 1308/2013 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a las solicitudes de protección de denominaciones de origen, indicaciones geográficas y términos tradicionales del sector vitivinícola, al procedimiento de oposición, a las restricciones de utilización, a las modificaciones del pliego de condiciones, a la cancelación de la protección, y al etiquetado y la presentación.**

Els documents i informació enviats a la Comissió Europea quant a les sol·licituds de protecció, de modificació dels plecs de concessions, dels procediments d'oposició i els procediments de cancel·lació d'una denominació d'origen o una indicació geogràfica, i d'un terme tradicional, han d'estar redactats en una de les llengües oficials de la Unió o estar-hi traduïts autènticament. L'annex V llista una sèrie d'indicacions autoritzades per a l'etiquetatge dels vins, com "fermentado en tonel de" o "envejecido en barrica". Com que no existeix una versió en català d'aquest reglament, perquè el català no és una llengua oficial de la Unió Europea per causa del vet d'Espanya, i com que la versió per a Espanya del reglament és la castellana, el castellà és l'única llengua de l'Estat en què aparentment s'autoritzen aquestes indicacions. També cal remarcar que en l'annex IV es fa una llista de noms de varietats de raïm de vinificació en els noms oficials de l'Estat d'origen (Bourgogne, Sardegna, Porto, Bohotin) i que una d'aquestes varietats és anomenada Alicante, en comptes d'Alacant. Finalment, es fan llistes de termes relatius als productors, a problemes d'al·lèrgies o intoleràncies, als vins espumosos i a altres productes que cal indicar en l'etiquetatge. Les llistes s'ofereixen únicament en els idiomes oficials de la Unió, entre els quals de l'Estat espanyol només hi ha el castellà. Això sembla excloure el català de l'etiquetatge obligatori.

81. **REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/250 DE LA COMISIÓN de 12 de febrero de 2019 relativo a las plantillas para las declaraciones y los certificados "CE" de los componentes y los subsistemas de interoperabilidad ferroviaria, al modelo de declaración de conformidad con un tipo autorizado de vehículo ferroviario y a los procedimientos de verificación "CE" para subsistemas de conformidad con la Directiva (UE) 2016/797 del Parlamento Europeo y del Consejo, y por el que se deroga el Reglamento (UE) n.o 201/2011 de la Comisión.**

Els fabricants o els seus representants han d'emetre declaracions de conformitat CE d'adequades per a l'ús que han d'estar redactades en una llengua oficial de la Unió Europea, i els documents que acompanyen aquestes declaracions han d'estar redactats en la mateixa llengua. S'apliquen les mateixes normes lingüístiques a les declaracions de verificació CE, a les declaracions de verificació intermèdia i les declaracions de conformitat amb un tipus autoritzat de vehicle.

82. **Decisión (UE) 2019/267 del Consejo, de 12 de febrero de 2019, relativa a la celebración del Acuerdo sobre el Estatuto entre la Unión Europea y la República de Albania en lo que respecta a las acciones llevadas a cabo por la Agencia Europea de la Guardia de Fronteras y Costas en la República de Albania. // ACUERDO SOBRE EL ESTATUTO entre la Unión Europea y la República de Albania en lo que respecta a las acciones llevadas a cabo por la Agencia Europea de la Guardia de Fronteras y Costas en la República de Albania.**

L'Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes pot desplegar a Albània equips europeus per lluitar contra el tràfic de persones i la immigració il·legal. L'Agència, amb la cooperació d'Albània, ha d'expedir un document identificatiu i acreditatiu a cada membre de cada equip. Aquest document ha d'estar redactat en la llengua o les llengües oficials d'Albània i en una llengua oficial de les institucions de la Unió Europea. Com que el català no és llengua oficial ni de la Unió ni de les seves institucions, per causa del vet espanyol, aquests documents no poden estar redactats en cap cas en català.

**83. Acuerdo sobre la retirada del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte de la Unión Europea y de la Comunidad Europea de la Energía Atómica.**

Aquest acord estableix els termes generals en què es produeix la retirada del Regne Unit de la Unió Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica. Les llengües oficials del Comitè Mixt per a la negociació dels termes concrets de la retirada són les llengües oficials de la Unió i del Regne Unit (l'anglès). Les despeses de traducció d'una llengua a les altres ha d'anar a càrrec de la part que la sol·liciti. Això significa que fins a 24 llengües es poden utilitzar en aquest Comitè Mixt, però no pas el català.

**84. REGLAMENTO (UE) 2019/287 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 13 de febrero de 2019 por el que se aplican cláusulas bilaterales de salvaguardia y otros mecanismos que permiten la retirada temporal de preferencias, contenidos en determinados acuerdos comerciales celebrados entre la Unión Europea y terceros países.**

La Comissió Europea ha d'oferir a les petites i mitjanes empreses un servei d'assistència i assessorament per a facilitar-los l'accés a sectors industrials heterogenis i fragmentats. Aquesta assistència s'ha de proveir, entre altres coses, "publicando cuestionarios normalizados en todas las lenguas oficiales de la Unión". Això significa l'exclusió del català, que no és llengua oficial de la Unió per causa del vet espanyol.

**85. REGLAMENTO (UE) 2019/473 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 19 de marzo de 2019 sobre la Agencia Europea de Control de la Pesca.**

S'estableix que s'ha d'aplicar a l'Agència Europea de Control de la Pesca el mateix règim lingüístic que el Reglament número 1 del Consell Europeu, de 1958, establert per a la Comunitat Econòmica Europea, i que les traduccions han de ser a càrrec del Centre de Traducció dels Òrgans de la Unió Europea. El reglament de 1958 instaura diverses llengües europees com a oficials de la Unió Europea o de les seves institucions, i s'ha anat reformant per incloure noves llengües a mesura que la Comunitat Europea (posteriorment amb el nom d'Unió Europea) ha anat integrant nous estats membres. El català no és una d'aquestes llengües oficials perquè l'Estat espanyol només va demanar l'oficialitat del castellà i sempre s'ha oposat a atorgar al català el mateix estatus. El fet que l'Agència Europea de Control de la Pesca adopti el mateix règim lingüístic que la Unió Europea en el seu conjunt significa que el català en restarà exclòs com a llengua d'ús oficial i de treball, i que no hi haurà un servei de traducció en aquesta llengua.

**86. REGLAMENTO (UE) 2019/788 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 17 de abril de 2019 sobre la iniciativa ciudadana europea.**

La Comissió Europea ha de posar a disposició del públic una guia sobre la iniciativa ciutadana europea en totes les llengües oficials de les institucions de la Unió, tant a la xarxa com en paper. A més, si la Comissió registra les iniciatives concretes, ha de facilitar-ne la traducció a totes les llengües oficials de la Unió per a publicar-les al registre i per a la recollida de declaracions de suport. La Comissió no té l'obligació de traduir la informació addicional de les iniciatives, però es permet als organitzadors de traduir-la a totes les llengües de les institucions de la Unió per poder-la adjuntar a la iniciativa pròpiament dita. A més, els organitzadors tenen l'obligació de presentar la sol·licitud de la iniciativa original en una llengua oficial de les institucions de la Unió per a la inclusió al registre.

**87. Reglamento (UE) 2019/816 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 17 de abril de 2019, por el que se establece un sistema centralizado para la identificación de los Estados miembros que poseen información sobre condenas de nacionales de terceros países y apátridas (ECRIS-TCN) a fin de complementar el Sistema Europeo de Información de Antecedentes Penales, y por el que se modifica el Reglamento (UE) 2018/1726.**

Aquest reglament estableix un sistema per facilitar que els estats membres puguin identificar quins altres estats membres tenen informació sobre els antecedents penals de persones de tercers països i d'apàtrides. L'annex incorpora un formulari normalitzat de sol·licitud d'informació en aquest sentit, i s'hi especifica que a la pàgina web oficial Eurojust.europa.eu es poden trobar versions del formulari en les 24 llengües oficials de la Unió, i que només aquestes versions són vàlides.

**88. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/777 DE LA COMISIÓN de 16 de mayo de 2019 sobre las especificaciones comunes del registro de la infraestructura ferroviaria y por el que se deroga la Decisión de Ejecución 2014/880/UE.**

Determinats documents relacionats amb els registres d'infraestructures que els seus administradors han d'enviar a l'Agència Ferroviària de la Unió Europea s'han de presentar en dues llengües oficials de la Unió.

**89. Reglamento de Ejecución (UE) 2019/917 de la Comisión, de 4 de junio de 2019, por el que se establecen especificaciones, medidas y otros requisitos técnicos necesarios para el sistema de interconexión de los registros de insolvencia en virtud del artículo 25 del Reglamento (UE) 2015/848 del Parlamento Europeo y del Consejo.**

Es preveuen una sèrie de mecanismes per facilitar la comunicació en el marc del sistema d'interconnexió dels registres d'insolvència, que connecta els registres estatals i el Portal Europeu de E-Justícia mitjançant un servei central de cerca que fa accessible tota la informació en matèria d'insolvència. Entre altres mesures, es preveu que en determinats casos es tradueixin els termes dels vocabularis i glossaris a les llengües oficials de la Unió Europea per facilitar la intercomprensió. El català, com que no és llengua oficial de la Unió Europea, en resta exclòs.

**90. DIRECTIVA (UE) 2019/997 DEL CONSEJO de 18 de junio de 2019 por la que se establece un documento provisional de viaje de la UE y se deroga la Decisión 96/409/PESC.**

La portada de l'imprès uniforme del DPV UE ha de contenir les paraules "Unió Europea" en totes les llengües oficials de la Unió. A més, a la tercera i quarta pàgines hi ha una traducció de l'expressió "Document provisional de viatge" i la llegenda de l'etiqueta uniforme del DPV UE en totes les llengües oficials de la Unió a excepció del francès i l'anglès, que figuren a la portada. L'expressió "Unió Europea" en totes les llengües de la Unió també figura a la zona de lectura mecànica de l'etiqueta uniforme.

**91. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2019/979 DE LA COMISIÓN de 14 de marzo de 2019 por el que se completa el Reglamento (UE) 2017/1129 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a las normas técnicas de regulación sobre la información financiera fundamental en la nota de síntesis de un folleto, la publicación y clasificación de los folletos, la publicidad de los valores, los suplementos de un folleto y el portal de notificación, y se derogan el Reglamento Delegado (UE) n.o 382/2014 de la Comisión y el Reglamento Delegado (UE) 2016/301 de la Comisión.**

Una de les informacions que cal facilitar a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats a través de les dades llegibles per mitjans mecànics és "la lengua de la UE en la que está redactado el registro cargado".

**92. REGLAMENTO INTERNO DEL COMITÉ ECONÓMICO Y SOCIAL EUROPEO.**

Basant-se en el Tractat de Funcionament de la Unió Europea, es reconeix el dret dels ciutadans de la Unió d'adreçar-se al Comitè Econòmic i Social Europeu en una de les llengües oficials i a rebre una resposta en la mateixa llengua. Com que el català no és oficial, els ciutadans no tenen reconegut el dret d'usar la seva llengua per comunicar-se amb el Comitè.

**93. REGLAMENTO (UE) 2019/1148 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 sobre la comercialización y la utilización de precursores de explosivos, por el que se modifica el Reglamento (CE) n.o 1907/2006 y se deroga el Reglamento (UE) n.o 98/2013.**

La Comissió Europea té l'obligació de facilitar directrius actualitzades regularment i en totes les llengües oficials de la Unió per assistir els participants en la cadena de subministrament de substàncies químiques i a les autoritats competents, i per facilitar-ne la cooperació amb els operadors econòmics.

**94. REGLAMENTO (UE) 2019/1149 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 por el que se crea la Autoridad Laboral Europea, se modifican los Reglamentos (CE) n.o 883/2004, (UE) n.o 492/2011 y (UE) 2016/589 y se deroga la Decisión (UE) 2016/344.**

L'Autoritat Laboral Europea ha de proporcionar informació sobre els drets i obligacions dels treballadors en situació de mobilitat laboral transfronterera en una pàgina web única per a tota la Unió que ha d'estar disponible en totes les seves llengües oficials. Com que el català no hi és oficial, la informació no hi és disponible.

**95. Comunicación de la Comisión Directrices para la aplicación del Reglamento sobre la pasarela digital única Programa de trabajo 2019-2020.**

S'estableix que les explicacions informatives sobre els serveis oferts a través de la passarel·la digital única europea s'han d'oferir en una llengua que la majoria d'usuaris pugui entendre, que en tot cas ha de ser una llengua oficial de la Unió Europea. Cal dir que la norma especifica que en la majoria dels casos aquest idioma ha de ser l'anglès, com a llengua "más ampliamente estudiada como lengua extranjera por los usuarios de toda la Unión". Al marge d'això, la comunicació també especifica que la Comissió Europea cal que continuï traduint la informació sobre drets i procediments aplicables a tota la UE de manera uniforme en "todas las lenguas de la UE", les llengües oficials.

- 96. DECISIÓN DE LA MESA de 17 de junio de 2019 sobre las normas de aplicación del Reglamento (UE) 2018/1725 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales por las instituciones, órganos y organismos de la Unión, y a la libre circulación de esos datos, y por el que se derogan el Reglamento (CE) n.o 45/2001 y la Decisión n.o 1247/2002/CE.**  
Com a norma general, les institucions, òrgans i organismes de la Unió Europea han de respondre les preguntes i sol·licituds dels interessats en la mateixa llengua oficial de la Unió Europea en què les hagin formulades.
- 97. DECISIÓN (UE) 2019/1349 DEL BANCO CENTRAL EUROPEO de 26 de julio de 2019 sobre el procedimiento y las condiciones de ejercicio por las autoridades competentes de ciertas facultades relativas a la vigilancia de los sistemas de pago de importancia sistémica (BCE/2019/25).**  
Es preveu que l'operador del SIPS subjecte a la vigilància de l'autoritat competent ha de poder enviar a aquesta autoritat una sèrie de documents en qualsevol de les llengües oficials de la Unió, la que ell decideixi. A més, pot acordar-hi l'ús d'una sola llengua de les oficials de la Unió en les seves comunicacions escrites, i també pot revocar aquest acord d'ús d'una sola llengua o renunciar a aquest dret ocasionalment. Finalment, l'operador de SIPS pot sol·licitar que la investigació, l'examen independent o la inspecció *in situ* es duguin a terme en una llengua oficial de la Unió diferent de l'acordada per al procés de vigilància.
- 98. DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1614 DE LA COMISIÓN de 26 de septiembre de 2019 por la que se autoriza a los Estados miembros a conceder excepciones a determinadas disposiciones de la Directiva 2000/29/CE en relación con las patatas originarias de las regiones de Akkar y Bekaa del Líbano que no sean patatas de siembra.**  
En general, la normativa europea prohibeix la importació i circulació pel mercat comú de patates que no siguin de sembra del Líban, per motius sanitaris, per l'alta afectació en aquella zona d'una determinada plaga. Tanmateix, aquesta norma de la Comissió Europea hi estableix algunes excepcions i els estats membres poden importar algunes patates del Líban no afectades per la plaga. En tot cas, les patates d'aquell país que es beneficiïn de les excepcions i siguin introduïdes al mercat comú han de presentar una sèrie de dades en l'etiqueta que n'identifiquin l'origen i que han d'estar redactades en alguna de les llengües oficials de la Unió. El català no hi pot figurar perquè no és oficial a la Unió Europea.

- 99. REGLAMENTO (UE) 2019/1753 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 23 de octubre de 2019 sobre la actuación de la Unión tras su adhesión al Acta de Ginebra del Arreglo de Lisboa relativo a las Denominaciones de Origen y las Indicaciones Geográficas.**  
Les autoritats d'un estat membre o d'un tercer país que no sigui la Part Contractant d'Origen, o una persona física o jurídica amb un interès legítim, poden formular oposicions a les indicacions geogràfiques de tercers països registrades en el Registre Internacional, en un termini de quatre mesos des de la seva publicació. Les oposicions han d'estar redactades en una llengua oficial de les institucions de la Unió Europea.
- 100. DIRECTIVA DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1813 DE LA COMISIÓN de 29 de octubre de 2019 por la que se modifica la Directiva de Ejecución 2014/96/UE, relativa a los requisitos de etiquetado, precintado y embalaje aplicables a los materiales de multiplicación de frutales y de plantones de frutal destinados a la producción frutícola incluidos en el ámbito de aplicación de la Directiva 2008/90/CE del Consejo, en lo que respecta al color de la etiqueta para las categorías certificadas de materiales de multiplicación y plantones de frutal y al contenido del documento del proveedor.**  
Els estats membres han de vetllar perquè determinats materials per a l'agricultura es comercialitzin amb un document elaborat pel proveïdor que ha d'estar imprès i redactat "en una de las lenguas oficiales de la Unión".
- 101. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1744 DE LA COMISIÓN de 17 de septiembre de 2019 relativo a las especificaciones técnicas de la información electrónica sobre los buques en la navegación interior y por el que se deroga el Reglamento (UE) n.o 164/2010.**  
En la informació sobre els vaixells que naveguen per vies interiors s'han d'utilitzar un seguit de classificacions, entre les quals hi ha el "Sistema armonizado de designación y codificación de mercancías (SA), incluida la nomenclatura combinada" i la "Nomenclatura uniforme de mercancías para las estadísticas de transporte (NST)". En tots dos casos, la norma específica que aquestes classificacions han d'estar disponibles en totes les llengües oficials de la Unió Europea.



**102. REGLAMENTO (UE) 2019/1896 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 13 de noviembre de 2019 sobre la Guardia Europea de Fronteras y Costas y por el que se derogan los Reglamentos (UE) n.o 1052/2013 y (UE) 2016/1624.**

L'Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes i l'estat membre d'acollida han d'expedir als membres dels equips de gestió de fronteres, els equips de suport a la gestió de la migració i els equips de retorn un document d'identificació en la llengua oficial de l'estat membre d'acollida i en una altra llengua oficial de les institucions de la Unió Europea. L'informe anual d'activitat i el programa de treball de l'Agència s'han de redactar en totes les llengües oficials de la Unió. A més, els particulars tenen dret a dirigir-se per escrit a l'Agència en qualsevol de les llengües oficials de la Unió i a rebre'n una resposta en la mateixa llengua.

**103. MODIFICACIÓN DEL REGLAMENTO DE PROCEDIMIENTO DEL TRIBUNAL DE JUSTICIA. Es fan una sèrie de modificacions al Procediment del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.**

En les modificacions, però, es mantenen tota mena de referències al dret dels ciutadans d'usar "una de las lenguas indicadas en el artículo 36 distinta de la lengua de procedimiento". Aquestes llengües són totes les oficials de la Unió Europea: l'alemany, el búlgar, el txec, el croat, el danès, l'eslovac, l'eslovè, l'espanyol, l'estonià, el finès, el francès, el grec, l'hongarès, l'anglès, l'irlandès, l'italià, el letó, el lituà, el maltès, el neerlandès, el polonès, el portuguès, el romanès i el suec. En conseqüència, el català no es pot utilitzar en les relacions amb el Tribunal perquè no és llengua oficial de la Unió ni és esmentat a l'article 36 del procediment.

**104. DIRECTIVA (UE) 2019/2162 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 27 de noviembre de 2019 sobre la emisión y la supervisión pública de bonos garantizados y por la que se modifican las Directivas 2009/65/CE y 2014/59/UE.**

L'expressió "Bon Garantit Europeu" ha d'estar traduïda a totes les llengües oficials de la Unió Europea i els estats membres han de vetllar perquè s'utilitzi només respecte dels bons garantits que compleixin una sèrie de requisits establerts per aquesta norma i altres de caràcter europeu i estatal.

**4.4. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió o dels estats membres**

**105. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/8 DE LA COMISIÓN de 3 de enero de 2019 relativo a la autorización del análogo hidroxilado de la metionina y su sal cálcica como aditivo en los piensos para todas las especies animales.**

S'autoritza la venda de l'anàleg hidroxilat de la metionina i la seva sal càlcica com a additiu als pinsos, però a la versió de la norma per a l'Estat espanyol, que és en llengua castellana, només s'ofereix l'expressió per a l'etiquetatge en castellà: "Contenido de análogo hidroxilado de metionina". Això sembla indicar que només la denominació en castellà és obligatòria.

**106. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/12 DE LA COMISIÓN de 3 de enero de 2019 relativo a la autorización de L-arginina como aditivo en piensos para todas las especies animales.**

S'autoritza la venda de la L-arginina com a additiu als pinsos, però a la versió de la norma per a l'Estat espanyol, que és en llengua castellana, només s'ofereix la declaració obligatòria que s'ha de fer constar en l'etiquetatge en aquesta llengua: "El suplemento de L-arginina, especialmente a través del agua de beber, debe tener en cuenta todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales con el fin de evitar desequilibrios". Ahora, també s'obliga que els productes tinguin la següent indicació: "Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12%: 25 mg/kg". Això sembla indicar que només la versió en castellà d'aquests advertiments és obligatòria.

- 107. REGLAMENTO (UE) 2019/6 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 11 de diciembre de 2018 sobre medicamentos veterinarios y por el que se deroga la Directiva 2001/82/CE.** S'estableix que les característiques dels medicaments farmacèutics i la informació en l'etiquetatge i en el prospecte ha de figurar "en una o varias lenguas oficiales del Estado miembro en el que se comercialice el medicamento veterinario, salvo que el Estado miembro lo determine de otro modo". També s'estableix que els titulars de les autoritzacions de comercialització d'aquests productes han de designar representants locals o regionals que puguin comunicar-se en "las lenguas de los Estados miembros de que se trate". Finalment, els sol·licitants d'autoritzacions han de presentar mostres o models dels medicaments veterinaris "como mínimo en una de las lenguas oficiales de la Unión Europea".
- 108. DIRECTIVA (UE) 2019/1 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 11 de diciembre de 2018 encaminada a dotar a las autoridades de competencia de los Estados miembros de medios para aplicar más eficazmente las normas sobre competencia y garantizar el correcto funcionamiento del mercado interior.**  
Les sol·licituds de clemència i d'exempció de pagament de multes poden anar acompanyades de declaracions en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat membre de l'autoritat competent, o en una altra llengua oficial de la Unió mitjançant un acord bilateral entre autoritat de competència i sol·licitant. En els processos de cooperació entre estats, l'autoritat requeridora ha d'enviar les peticions a l'autoritat requerida en la llengua oficial o una de les llengües oficials de l'Estat d'aquesta segona, i, si la legislació de l'autoritat requerida ho exigeix, també ha de presentar una traducció a una de les seves llengües oficials de la notificació que permeti l'execució de la multa en qüestió.
- 109. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/110 DE LA COMISIÓN de 24 de enero de 2019 por el que se autoriza una ampliación de los usos del aceite de semilla de Allnblackia como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.**  
S'autoritza la venda de l'oli de llavor d'Allnblackia com a aliment amb una sèrie d'obligacions d'etiquetatge. A la versió de la norma per a l'Estat espanyol, que és en llengua castellana, només s'ofereix l'expressió per a l'etiquetatge en castellà "aceite de semilla de Allnblackia". Això sembla indicar que només la denominació en castellà és obligatòria.

- 110. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/387 DE LA COMISIÓN de 11 de marzo de 2019 por el que se autoriza la ampliación del uso del aceite de Schizochytrium sp. (ATCC PTA-9695) como nuevo alimento y la modificación de la denominación y de los requisitos específicos de etiquetado del aceite de Schizochytrium sp. (ATCC PTA-9695) con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo, y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.**  
Es complementa la norma aprovada al gener que aparentment a l'Estat espanyol imposava l'etiquetatge en castellà de l'oli de Schizochytrium, i es modifiquen algunes especificacions sobre les condicions d'ús d'aquest producte. Tanmateix, la nova regulació manté la imposició aparentment exclusiva de l'etiquetatge en castellà: "aceite de la microalga Schizochytrium sp."
- 111. DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2019/417 DE LA COMISIÓN de 8 de noviembre de 2018 por la que se establecen directrices para la gestión del Sistema de Intercambio Rápido de Información de la Unión Europea, "RAPEX", creado en virtud del artículo 12 de la Directiva 2001/95/CE, relativa a la seguridad general de los productos, y su sistema de notificación.**  
Es recomana a les autoritats estatals la fluïdesa i agilitat en les comunicacions dins del sistema d'intercanvi ràpid d'informació RAPEX i a aquest efecte es posa a la seva disposició una eina virtual de traducció de la Comissió Europea, eTranslation. Aquesta eina, que es troba en una pàgina web, permet de presentar documents o extractes de texts per a la traducció a les llengües oficials de la UE. Això significa que l'única llengua pròpia de l'Estat espanyol coberta per aquest sistema és el castellà, atès que el català no és oficial de la Unió Europea pel vet del govern espanyol. Per altra banda, també s'insta els estats membres a facilitar "al público información en el idioma nacional sobre los productos que entrañan un riesgo grave para los consumidores y sobre las medidas adoptadas para afrontar dicho riesgo", i es concreta que "esta información puede difundirse a través de internet, en papel, por medios electrónicos, etc.". En aquest cas, el català torna a quedar exclòs, atès que no és considerat un idioma nacional per les autoritats de l'Estat espanyol.

- 112. DECISIÓN N. o 2/2019 DEL CONSEJO CONJUNTO establecido con arreglo al Acuerdo de Asociación Económica entre la Unión Europea y sus Estados miembros, por una parte, y los Estados del AAE de la SADC, por otra, de 19 de febrero de 2019 relativa a la adopción del Reglamento interno para la prevención y la solución de diferencias y el Código de conducta de los árbitros y los mediadores [2019/438].**

Aquesta norma desenvolupa certs aspectes d'un acord entre la Unió Europea i els seus estats membres per una banda i els estats de l'Acord d'Associació Econòmica de la Comunitat per al Desenvolupament de l'Àfrica Meridional per l'altra. Entre altres coses, per a les consultes entre estats, la norma estableix un règim lingüístic basat en el consens entre les parts: s'ha d'utilitzar la llengua que convinguin les parts. Tanmateix, cal tenir en compte que, tot i que no es diu explícitament en aquesta nova norma, l'acord original explicita a l'article 91, apartat primer, que "Las Partes presentarán sus alegaciones escritas y orales en cualquier lengua oficial de las Partes". El català, no sent llengua oficial ni de la Unió Europea ni d'Espanya, queda exclòs d'aquestes consultes entre estats.

- 113. REGLAMENTO (UE) 2019/521 DE LA COMISIÓN de 27 de marzo de 2019 que modifica, a efectos de su adaptación al progreso técnico y científico, el Reglamento (CE) n.o 1272/2008 del Parlamento Europeo y del Consejo, sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas.**

Es fixa l'obligatorietat d'afegir en l'etiquetatge de productes que contenen gasos inflamables indicacions de perill, tant pictòriques com escrites. Les indicacions escrites es proveeixen, en la versió espanyola de la norma, tan sols en castellà: "Peligro", "H220: Gas extremadamente inflamable", "H231: Puede explotar incluso en ausencia de aire a presión y/o temperatura elevada", etc. Com que el català no és oficial de la Unió Europea, per causa del vet espanyol, no existeix una versió lingüística de la norma en aquesta llengua, i a l'Estat espanyol l'única versió que s'utilitza és la castellana. Cal inferir, doncs, que les indicacions només són obligatòries en llengua castellana.

- 114. REGLAMENTO (UE) 2019/515 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 19 de marzo de 2019 relativo al reconocimiento mutuo de mercancías comercializadas legalmente en otro Estado miembro y por el que se deroga el Reglamento (CE) n.o 764/2008.**

La declaració de reconeixement mutu de mercaderies s'ha de redactar en una de les llengües oficials de la Unió Europea, condició de què no gaudeix el català per causa del vet espanyol.

- 115. Reglamento de Ejecución (UE) 2019/760 de la Comisión, de 13 de mayo de 2019, por el que se autoriza la comercialización de biomasa de levadura de Yarrowia lipolytica como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.**

En la versió espanyola d'aquest reglament europeu, que només és en castellà, s'imposa en l'etiquetatge dels productes que continguin biomassa termoinactivada de llevat de *Yarrowia lipolytica* la denominació en castellà d'aquest producte: "biomasa termoinactivada de levadura de *Yarrowia lipolytica*". Com que el català no és oficial de la Unió Europea, per causa del vet espanyol, no existeix una versió lingüística de la norma en aquesta llengua, i a l'Estat espanyol l'única versió que s'utilitza és la castellana. Cal inferir, doncs, que les indicacions només són obligatòries en llengua castellana.

- 116. REGLAMENTO (UE) 2019/957 DE LA COMISIÓN de 11 de junio de 2019 que modifica, por lo que respecta al (3,3,4,4,5,5,6,6,7,7,8,8,8-tridecafluorooctil) silanetriol y sus TDFA, el anexo XVII del Reglamento (CE) n.o 1907/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo al registro, la evaluación, la autorización y la restricción de las sustancias y mezclas químicas (REACH).**

Es preveu l'obligatorietat que els envasos dels productes en esprai que continguin determinades substàncies químiques portin unes indicacions de seguretat. En la versió espanyola de la norma, que només és en castellà, es donen les següents versions dels advertiments, que són també únicament en castellà: "solo para usuarios profesionales" i "mortal en caso de inhalación". S'entén, doncs, que a l'Estat espanyol cal utilitzar aquestes indicacions, però no pas cap equivalent en català.

**117. REGLAMENTO (UE) 2019/1020 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 relativo a la vigilancia del mercado y la conformidad de los productos y por el que se modifican la Directiva 2004/42/CE y los Reglamentos (CE) n.o 765/2008 y (UE) n.o 305/2011.**

Els representants autoritzats dels fabricants han de facilitar a les autoritats de vigilància del mercat còpies dels mandats que els han donat els seus representants en la llengua de la Unió que estableixin les autoritats. En les sol·licituds d'assistència mútua entre autoritats de vigilància del mercat de diferents estats, s'ha d'arribar a un acord sobre la llengua que cal usar en les comunicacions. Si els estats no es posessin d'acord, les sol·licituds s'enviarien en la llengua oficial de l'Estat sol·licitant i les respostes s'han d'enviar en la llengua oficial de l'Estat requerit. El despatxament de productes a lliure pràctica és suspès per les autoritats competents si després d'efectuar una sèrie de controls "el producto no está marcado ni etiquetado de conformidad con el Derecho de la Unión que le es aplicable". Tota mena de normatives de la Unió Europea imposen l'etiquetatge en llengües oficials de la Unió o dels estats, o faculden els estats per imposar-lo. Com que l'única llengua oficial de l'Estat espanyol és el castellà i el Reial Decret Legislatiu 1/2007, de defensa dels consumidors, imposa exclusivament el castellà en l'etiquetatge, aquesta nova norma europea comporta un reconeixement de la facultat d'Espanya de retirar tots els productes no etiquetats en castellà.

**118. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2019/1122 DE LA COMISIÓN de 12 de marzo de 2019 que completa la Directiva 2003/87/CE del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta al funcionamiento del Registro de la Unión.**

Les notificacions de l'administrador central als representants dels comptes i a l'administrador estatal sobre propostes d'execució i compleció o interrupció de qualsevol procés relacionat amb el compte, i qualsevol modificació del seu estat, s'han d'enviar en la llengua o llengües oficials de l'estat membre de l'administrador del compte. Els representants dels comptes poden accedir-hi a través d'un Registre de la Unió accessible a internet en totes les llengües oficials de la Unió.

**119. REGLAMENTO (UE) 2019/1111 DEL CONSEJO de 25 de junio de 2019 relativo a la competencia, el reconocimiento y la ejecución de resoluciones en materia matrimonial y de responsabilidad parental, y sobre la sustracción internacional de menores.**

Es llisten una sèrie de certificats que, entre d'altres especificacions, han d'emplenar-se i expedir-se en la llengua oficial de la Unió que utilitzi la resolució i es poden expedir també en una altra llengua oficial de la Unió que hagi sol·licitat una part del procés. En alguns tràmits i processos d'intercanvi d'informació i col·laboració entre estats es preveu la necessitat d'acompanyar alguns documents i sol·licituds de traduccions a la llengua oficial de l'estat membre requerit.

**120. REGLAMENTO (UE) 2019/1155 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 por el que se modifica el Reglamento (CE) n.o 810/2009 por el que se establece un Código comunitario sobre visados.**

Determinats impresos sobre visats han d'estar disponibles en les llengües oficials de l'estat membre per al qual se sol·liciti el visat, de l'estat membre de representació, del país d'acollida i, depenent del cas, en altres llengües oficials de les institucions de la Unió. Les denegacions també s'han de comunicar en determinades llengües oficials: la de l'estat decisor i una altra d'oficial de les institucions de la Unió.

**121. REGLAMENTO (UE) 2019/1157 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 20 de junio de 2019 sobre el refuerzo de la seguridad de los documentos de identidad de los ciudadanos de la Unión y de los documentos de residencia expedidos a ciudadanos de la Unión y a los miembros de sus familias que ejerzan su derecho a la libre circulación.**

Els documents d'identitat en general i particularment els documents de residència per a ciutadans comunitaris expedits pels estats membres han d'indicar que són documents d'identitat en un encapçalament. Aquest encapçalament ha de ser redactat en la llengua o les llengües oficials de l'Estat membre en qüestió i en almenys una altra llengua oficial de les institucions de la Unió.

**122. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1272 DE LA COMISIÓN de 29 de julio de 2019 que corrige el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470, por el que se establece la lista de la Unión de nuevos alimentos, y la Decisión de Ejecución (UE) 2017/2078, por la que se autoriza una ampliación de los usos de betaglucanos de levadura como nuevo ingrediente alimentario con arreglo al Reglamento (CE) n.o 258/97 del Parlamento Europeo y del Consejo.**

A la versió espanyola d'aquesta norma europea s'especifica que els aliments que continguin un determinat extracte han de portar en l'etiquetatge la indicació "extracto seco de Echinacea purpurea de cultivos celulares EchiPure-PC™". Com que no existeix una versió catalana de la norma, perquè el català no és llengua oficial de la Unió per causa del vet d'Espanya, i perquè Espanya usa la versió en castellà de la normativa europea, sembla que els productes comercialitzats a Espanya han de presentar, com a mínim, aquesta indicació en castellà.

**123. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1294 DE LA COMISIÓN de 1 de agosto de 2019 por el que se autoriza la comercialización de la betaína como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.**

La versió en espanyol d'aquesta norma de la Unió Europea, l'única vàlida per a Espanya, estableix que els productes alimentaris que continguin betaïna han de contenir la denominació "betaïna", que és la versió castellana del nom. Com que no hi ha versió catalana d'aquesta norma, perquè Espanya veta que el català sigui un idioma oficial a Europa, se sobreentén que a Espanya aquest producte s'ha d'etiquetar com a mínim amb la denominació catalana.

**124. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1686 de la Comisión de 8 de octubre de 2019 por el que se autoriza la ampliación del uso de aislado de proteínas de suero básico de leche de vaca como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.**

En la versió espanyola d'aquest reglament europeu, que només és en castellà, s'imposa en l'etiquetatge dels productes que continguin aïllat de proteïnes de sèrum de llet la denominació en castellà d'aquest element: "Aislado de proteínas de suero de Leche". A més, s'imposa l'obligació d'afegir als complementos alimentaris que en continguin la següent declaració: "Este complemento alimenticio no debe

ser consumido por lactantes/niños/adolescentes menores de un año/tres años/dieciocho años (\*)". Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea per causa del vet d'Espanya i, en conseqüència, no existeixen versions oficials en català de les normes comunitàries, se sobreentén que en l'etiquetatge dels productes que contenen aquest aïllat de sèrum i es comercialitzen a l'Estat espanyol només hi ha l'obligació de presentar aquesta informació en castellà.

**125. DECISIÓN N. O 1/2018 DEL COMITÉ MIXTO DE LA ZECA de 3 de mayo de 2018 en relación con la adopción de su reglamento interno 2019/1802.**

El Comitè Mixt de la Zona Europea Comuna d'Aviació —un acord entre la Comunitat Europea i els seus estats membres per una banda, i una sèrie d'altres estats europeus per l'altra— tindrà com a llengües oficials les que ho siguin de les parts contractants. Com que el català no és llengua oficial ni de l'Estat espanyol ni la de la Unió Europea, i com que Andorra no forma part de l'acord, el català no és oficial del Comitè Mixt.

**126. REGLAMENTO INTERNO. 9.a legislatura. Julio de 2019.**

El règim lingüístic del Parlament es basa en la igualtat de totes les llengües oficials de la Unió Europea, entre les quals no hi ha el català. Tots els documents del Parlament han d'estar redactats en totes les llengües oficials; tots els diputats tenen el dret d'expressar-se al Parlament en la llengua oficial que triïn i a ser objectes d'interpretació simultània; les reunions de comissió i delegació parlamentàries han de tenir serveis d'interpretació a partir de les llengües oficials usades i sol·licitades pels membres titulars i suplents; etc. A més, s'imposa l'ús de les llengües oficials i la traducció de documentació a aquests idiomes en tota mena de procediments i tràmits parlamentaris: les actes de la Mesa i la Conferència de Presidents, l'estudi en comissió parlamentària de les sol·licituds de proposta remeses a la Comissió, les relacions amb el Consell Europeu, els actes delegats, les mesures d'execució, els procediments d'urgència, etc. S'estableix la denominació oficial dels membres del Parlament europeu en totes les llengües oficials de la Unió i com que el català no és oficial de la Unió Europea, per motiu del vet espanyol, a l'Estat espanyol l'única denominació oficial és la castellana: "Diputados al Parlamento Europeo". Ahora, el dret de petició dels ciutadans s'ha d'exercir en una llengua oficial i les peticions en altres llengües només s'accepten si el peticionari hi adjunta una traducció a una llengua oficial (tanmateix, es deixa discrecionalitat a la Mesa per acceptar peticions en llengües no oficials de la Unió Europea si són oficials de la totalitat d'un estat, com el luxemburguès, o d'una part, com el català).

**127. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2019/1964 DE LA COMISIÓN de 26 de noviembre de 2019 relativo a la autorización de L-lisina base, líquida, monoclóhidrato de L-lisina, líquido, monoclóhidrato de L-lisina, técnicamente puro, y sulfato de L-lisina como aditivos en los piensos para todas las especies animales.**

S'estableix que un seguit de declaracions han de figurar en l'etiquetatge de l'additiu i les premescles de L-lisina. Un exemple seria el següent: "El suplemento de L-lisina, especialmente a través del agua de beber, debe tener en cuenta todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales con el fin de evitar desequilibrios". Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea per motiu del vet de l'Estat espanyol, l'única versió que s'aplica de les normes comunitàries a Espanya és la castellana. Així, el redactat que queda imposat en l'etiquetatge en principi és en castellà.

**128. REGLAMENTO (UE) 2019/1966 DE LA COMISIÓN de 27 de noviembre de 2019 por el que se modifican y corrigen los anexos II, III y V del Reglamento (CE) n.º 1223/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo, sobre los productos cosméticos.**

S'estableix el text que ha de figurar en l'etiqueta i el que ha d'aparèixer en les condicions d'ús i les advertències de determinats productes cosmètics. Com que no hi ha una versió oficial en català de la norma, perquè el català no és oficial de la Unió Europea per motiu del vet espanyol, s'entén que l'única versió lingüística d'aplicació a l'Estat espanyol és la castellana. Per aquest motiu, els textos que s'imposen en l'etiqueta i les condicions d'ús i advertències són de partida obligatoris en castellà.

**129. REGLAMENTO (UE) 2019/2175 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 18 de diciembre de 2019 por el que se modifican el Reglamento (UE) n.º 1093/2010, por el que se modifican el Reglamento (UE) n.º 1093/2010, por el que se crea una Autoridad Europea de Supervisión (Autoridad Bancaria Europea); el Reglamento (UE) n.º 1094/2010, por el que se crea una Autoridad Europea de Supervisión (Autoridad Europea de Seguros y Pensiones de Jubilación); el Reglamento (UE) n.º 1095/2010, por el que se crea una Autoridad Europea de Supervisión (Autoridad Europea de Valores y Mercados); el Reglamento (UE) n.º 600/2014, relativo a los mercados de instrumentos financieros; el Reglamento (UE) 2016/1011, sobre los índices utilizados como referencia en los instrumentos financieros y en**

**los contratos financieros o para medir la rentabilidad de los fondos de inversión; y el Reglamento (UE) 2015/847 relativo a la información que acompaña a las transferencias de fondos.**

Es garanteix el dret de tota persona física i jurídica, com també de les autoritats competents i les institucions i organismes de la Unió, de plantejar a l'Autoritat Europea de Supervisió preguntes en qualsevol llengua oficial de la Unió, i a rebre una resposta en la mateixa llengua. Com que el català no és una llengua oficial de la Unió, no es garanteix el dret de comunicar-se en aquesta llengua amb l'Autoritat. En els procediments decisoris en què hi hagi comunicacions amb autoritats dels estats, l'Autoritat Europea usa la llengua oficial de l'estat en qüestió i les autoritats estatals poden usar aquesta llengua oficial. Al marge d'això, s'estableix que la Sala de Recursos de les Autoritats Europees de Supervisió han de conèixer exhaustivament dues llengües oficials de la Unió.

## **4.5. Normativa de les organitzacions internacionals**

**130. Reglamento n.º 58 de la Comisión Económica para Europa de las Naciones Unidas (CEPE) — Prescripciones uniformes relativas a la homologación de: I. Dispositivos de protección trasera contra el empotramiento II. Vehículos en lo que concierne a la instalación de un dispositivo de protección trasera contra el empotramiento de un tipo homologado III. Vehículos en lo que concierne a su protección trasera contra el empotramiento [2019/272].**

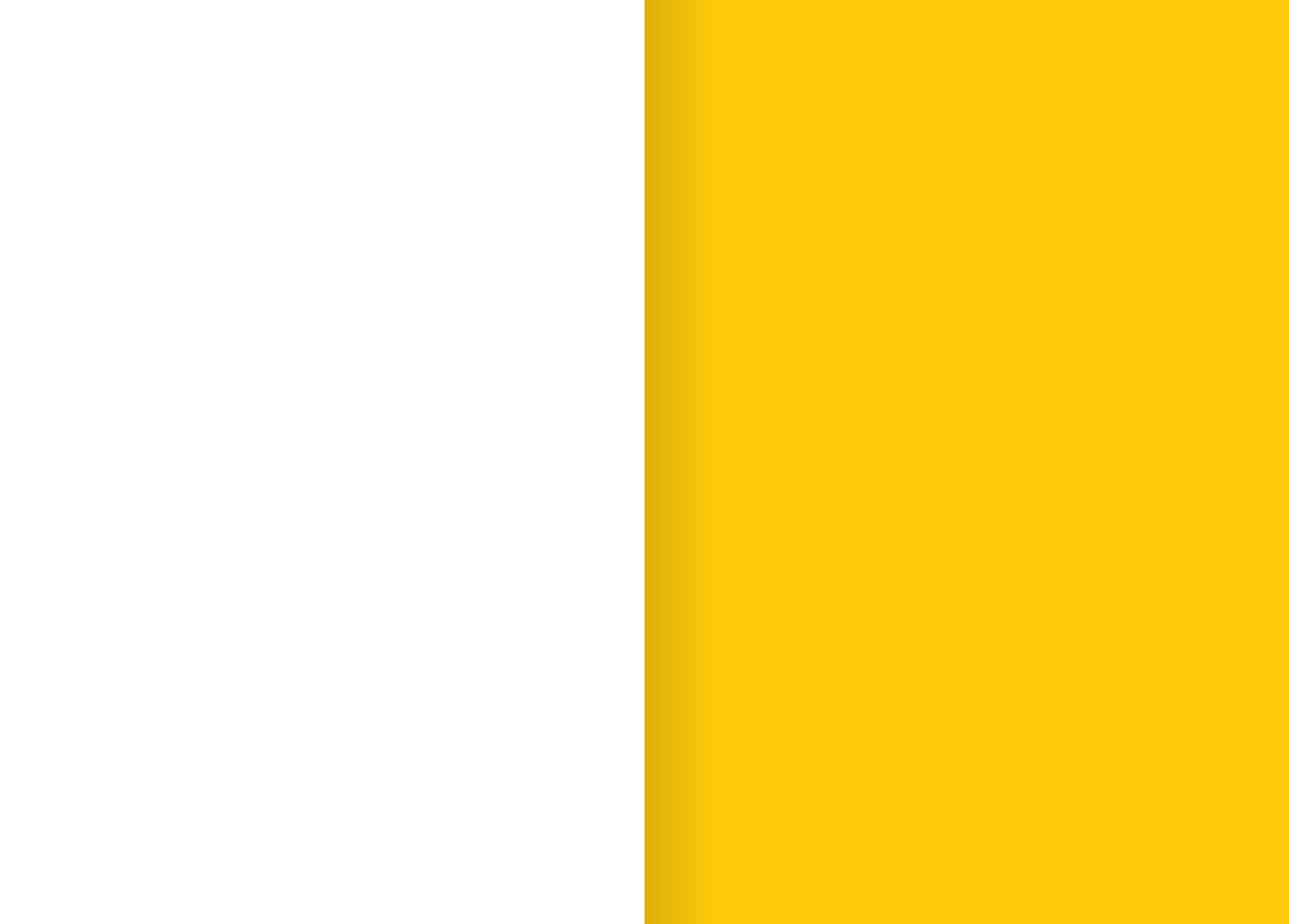
S'imposa l'ús de l'idioma o idiomes del país de comercialització en l'etiquetatge de determinats dispositius de protecció de darrere dels vehicles. A l'Estat espanyol, aquesta previsió s'entén per les autoritats executives i judicials com una referència exclusiva al castellà, atès que el català no és tractat com un "idioma del país", estatus que es reserva únicament a la llengua de Castella.

**131. Texto enmendado del Reglamento relativo al transporte internacional de mercancías peligrosas por ferrocarril (RID 2019), Apéndice C del Convenio relativo a los Transportes Internacionales por Ferrocarril (COTIF), hecho en Berna el 9 de mayo de 1980, con las Enmiendas adoptadas por la Comisión de expertos para el transporte de mercancías peligrosas en su 55.ª sesión celebrada en Berna el 30 de mayo de 2018.**

Es preveu l'obligació d'utilitzar la llengua oficial del país de procedència en diferent documentació i marcatge de les mercaderies. Per exemple, els petits contenidors i farcells que continguin matèria considerada inflamable espontàniament o considerada perillosa, utilitzada per a la refrigeració o el condicionament, han de portar unes inscripcions determinades, que han d'estar escrites en "una llengua oficial del país de procedència y, además, si esta lengua no fuera el inglés, el francés, el italiano o el alemán, en inglés, francés, italiano o alemán". Igualment, per al transport de determinats materials de risc cal adjuntar a la documentació còpies de conformitat de l'autoritat competent, redactades en la llengua oficial de l'Estat de sortida, i també en anglès, francès, italià o alemany. Un tercer exemple és que s'han de redactar en la llengua oficial de l'estat alguns marcatges i sobreembalatges que han de ser visibles durant el transport d'alguns productes.

**132. Texto enmendado de los Anejos A y B del Acuerdo Europeo sobre transporte internacional de mercancías peligrosas por carretera (ADR 2019) con las Enmiendas adoptadas durante las sesiones 100.ª, 101.ª, 102.ª, 103.ª y 104.ª del Grupo de trabajo de transportes de mercancías peligrosas de la Comisión Económica para Europa de las Naciones Unidas (CEPE).**

Es preveu l'obligació d'utilitzar la llengua oficial del país d'origen en diferent documentació, com els documents relacionats amb les unitats de transport sotmeses a la fumigació, les conformitats de les autoritats estatals en el transport de materials explosius, els certificats de classificació dels focs artificials i els certificats de formació dels conductors, entre altres coses. També s'han de redactar en la llengua oficial de l'estat alguns marcatges i sobreembalatges, que han de ser visibles durant el transport d'alguns productes. Finalment, en determinats casos cal portar a les cabines dels vehicles instruccions d'emergència; aquestes instruccions s'han de facilitar al secretariat de la Comissió Econòmica per Europa de l'ONU traduïdes de les llengües dels estats, i el secretariat de la Comissió ha de posar les versions originals a disposició de totes les parts.





PLATA  
FORMA  
PER LA  
LLENGUA

**L'ONG**  
**del català**

Plataforma per la Llengua  
C/ Sant Honorat, 7. Principal 1a  
08002 Barcelona  
Tel.: 93 321 18 03  
[info@plataforma-llengua.cat](mailto:info@plataforma-llengua.cat)  
[www.plataforma-llengua.cat](http://www.plataforma-llengua.cat)